

משרד הביטחון

ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

התחלת תיק

7576321

מספר משלוח/תיק : 1975 / 383 - 388

תאריך המסמך המוקדם : 01.11.1973

תאריך המסמך המאוחר : 05.08.1974

סימון התיק:

ת ו כ ו

<u>ע מ ו ד</u>	<u>ה פ ר ק</u>
2 - 1	1. מבוא
4 - 3	2. נקודות מוצא להערכות מצב בפיקוד
7 - 5	3. חילוץ אנשי המעוזים.
13 - 8	4. דילמת ההפתעה ו"איל ברזל"
13 - 9	א. "איל-ברזל"
23 - 14	5. הבלימה.
17 - 14	א. עיתוי הבלימה
21 - 18	ב. מהות הבלימה
22	ג. חלוקת מרחב הפיקוד לגזרות
23	ד. המעבר מטלע שלא בוצע לבלימה
26 - 24	6. הערכה לא נכונה את הלוחם המצרי
29 - 27	7. שחיקת מסה במטה
40 - 30	8. הגורמים שהכתיבו את התפתחות הקרבות ונהול המלחמה.
30	א. אי יכולת לוותר על שטח
33 - 31	ב. העדרות ח"א
35 - 34	ג. תכניות ורכוזי כוחות
	ד. השפעת התמונה הכוללת הארצית על המלחמה בפיקוד דרום.
36	
39 - 37	ה. משמעות ולוואליות
40	ו. עבודת מטה

ע מ ו ד

ה פ ר ק

49 - 41

9. דילמות אופרטיביות

41

א. התשתית הקרקעית

42

ב. התקפות נגד או בניית כוחות

ג. השפעת תוצאות טקטיות על ניהול

43

המערכה

44

ד. חשיבות ההפר לצליחה (הבטן הרכה)

45

ה. מספר אזורי הבקעה

47 - 46

ו. עיתוי הצליחה

48

ז. התקפה פיקודית על נחייב אחד

49

ח. בנית גישור וראש גשר

10. החלטות קרדינליות שננקטו במהלך

50

המלחמה

51

א. המקורות

53 - 52

11. סכום

1. מ ב ו א

מבוא

בעדויותי עד כה תארתי את אשר מצאתי בפיקוד הדרום עם הגיעי אליו זאת אשר עשיתי מיום הגיעי לפיקוד ועד לפתיחה באש.

תנאי הפתיחה של המלחמה, כלומר מצב פריסת הכוחות שלנו בשבת,

6 אוק' שעה 1405 נסקר גם הוא על ידי בעדויותי הקודמת. פרט

לחזכיר שאגיש לכם באמצעות עורכי הדין שלי, אינני מתכוון

לחזור לתקופה זו. הייתי מבקש כעת להציג בפני הועדה מספר

עקרונות ותכניות שהינחו אותי החל מהפתיחה באש באשר לנהול

המלחמה בחדית הדרום.

אחלק את המלחמה לשלבים עקרים ואנחה את האפייני לכל שלב

לאור אותם עקרונות שהנחו אותי, ואת הקשיים העקריים בהם

עמדנו בכל שלב.

לאחר הרצאת דברים אלה אהאר בפני הועדה את ימי המלחמה, כליות

בנפרד, ואז יתאפשר לי לנתח בפרטים כל מהלך וארוע חשוב. ניתן

יהיה אז לנתח, בפרוטרוט כנדרש, איך עמדו העקרונות

והתיזות שלי במבחן המציאות, איך הותאמו לפי התפתחות

המצב בשטח כפי שידעתי אז כתוצאה מדווחי הכוחות, ואיזה

גורמים הקשו על השגת המטרות שהצגנו לפנינו בפיקוד הדרום.

2. נקודות מוצא להערכות מצב בפיקוד

א. נקודת המוצא
להערכות מצב
בפיקוד.
כל תכנוני ושיקולי החל מהרגע שנמסר על פתיחת מלחמה
אפשרית ועד לסיומה של המלחמה, התבססו על הערכת כוונה

מצריה חד משמעית של התקפה כללית, שמטרתה כיבוש שטח
לפחות עד אזור רפידים - רכסי ההריט, כאשר המיצרים

הינם יעד חיוני בשלבים הדי מוקדמים של מתקפתם.

(ואמנם ביום ו' קבל אלברט פקודה לתפוס את המיצרים
כתוצאה משיקול זה)

הערכת מצב זו שלי נבעה מתוך ניתוח של שטחים חיוניים

בסיסי, התבססה על הערכות מודיעין, על תכניות שהיו

ידועות על חומר האזנה שוטף שנקלט תוך כדי הלחימה.

הערכה זו התאימה גם להערכת המטה הכללי. ואמנם הוכחה

כוונה זו של המצרים במסמכי שלל שנתפסו במהלך הלחימה.

(נספח 1 - פק' דרום סקירת מודיעין מיוחדת /שחזור תכנית

המתקפה המצרית עמוד 2, נספח 2 - פקוד. דרום סקירת מודיעין

מיוחדת/דיון בנושא כיבוש המיצרים בסיני בכלל וכבוש המתלה

בפרט).

נספח 3 - מסמך שלל 116/11 - הוראות הלוחמה האלקטרונית

ארמיה 3 עמ' 4, נספח 4 - מסמך שלל 391/12 הוראות אבטחה

טכנית לרכב דויזה 7 חי"ר עמ' 2)

להערכה זו יש חשיבות חיונית בהבנת שיקולי הפקוד בכל

שלבי המלחמה, לשמירה על פיתחת רפידים, להקצאת כוחות

לבלימה גם תוך כדי התקפה, להחלטה על שמירת כח תוך כדי

צבירתו מבלי ל הכנס לשחיקה הדדית - כל זאת מתוך ראייה

אחראית כוללת של מניעת המצרים מהשגת מטרותם.

3. חילוץ אנשי המעוזים

אני רוצה לפתוח בהדגשה שלא מצאתי עם בואי לפיקוד הדרום

תוכנית או רעיון לא בכתב ולא בעל פה לפינוי המעוזים בעת

המלחמה, לא בשלב מוקדם ולא בשלב מאוחר, מאידך, התכנית

הקיימת קובעת אי פינוי מעוזים.

בהגדרת הרמטכ"ל בדיון מסכ"ל מנ-341-343 מ-24 ינואר 72 כתוב,

שאין כוונה לפנות מעוזים. בתיק הגדרות יעוד המעוז

252-מב-383 מה- 14 דצמ' 72 כתוב בין היתר שהם שמשו תחנות

איסוף נפגעים, תצפיות ודווח. תפקידם למנוע מעבר התעלה

וחצייה. במקרה של מלחמה ופריצת כוחות אויב מזרחה לתעלה

חייב המעוז להיות מכשול להתקדמות האויב וכוח עורפי לשבוס

תנועות האויב, הטרדתו וריתוק חלקים ממנו לאזורי תקיפתו.

הבעיה היתה האם לחלץ את אנשי המעוזים בשבת בלילה. אפשר

היה אז לחלץ חלק גדול מהם. הרמטכ"ל הנחה אותי לפנות רק

מעוזים שוליים כמו "אגרופית" על מנה שלא לפצל כוחות.

(נספח 5 - יומן רל"ש הרמטכ"ל 6 אוק', 1755 עמ' 43).

ולאור זאת החלטתי לפנות את "אגרופית".

ס.מ. האוגדה וקצין האג"מ שלה העידו בכנס כי זו היתה הרגשת

מפקדת האוגדה במוצאי-שבת. לא היתה שום דרישה או הצעה או

בקשה של האוגדה לפנות מעוזים (נספח מס' 6 בכנס רפידים,

5 מרץ עדות ס. מפקד אוגדה 252 ק. אג"מ 252).

במשך מוצאי-שבת היתה חבירה עם רוב המעוזים, הפצועים הוצאו,

וכאמור רק ביום א' החל מ- 05.00 לערך השתנה המצב, המעוזים

כותרו ולא היתה גישה אליהם. במשך כל הזמן דיווחו המעוזים

על פעולות המצרים בקו. ב-7 לחודש בבוקר פקדתי על פינוי

המעוזים.

חלק מהמעוזים פונו בלילה של ה-7 לחודש. לאחר זאת עוד עשינו

נסיון להתקפת נגד של ה-8 לחודש לשחרר את המעוזים, שלא פונו

בלילה של ה-7 לחודש, ולאחר שהתקפה זו נבלמה אי אפשר כבר

היה לגשת למעוזים.

4. דילמת ההפתעה ו"איל ברזל"

ההנחות המקובלות היו שיהיה התראה של 48 שעות לפחות להתקפה

או לפתיחה באש ובהתאם לכך היו בנויות כל תכניות צה"ל.

כשנפתחה האש שקלתי והחלטתי לבצע "שובך יונים" אם כי באיחור

של מספר שעות.

כשהשתנה המצב בשטח תכננתי התקפות נגד מידיות ואוחרות בהתאם

למצב צבירת הכוח. לצורך זה אף האצתי בתכנון ההיסעים, שיניתי

עוד לפני כן את זמני הגעת הכוחות ע"י שהוריתי לתכנן היסעים

על שרשראות, (וזאת כבר היצגתי בפני הועדה בעדות קודמת) ואמנם

היסעים אלה פעלו וזרזו הורדת הכוחות בשבת וראשון.

את המהלכים שמתחייבים כתוצאה מהצלחה של האוייב, תרגלתי עוד

בהיותי ראש מה"ד את פיקוד הדרום במסגרת תרגיל "איל ברזל"

ביולי - אוגוסט 72.

הלקחים שנלמדו מ"איל-ברזל" היו:-

"איל

ברזל"

א. התקפות נגד מיידיות עם כל כח שעומד לרשותינו בזמן

פתיחת הקרבות, תוך שמירה על המיצרים כשטח חיוני, גם לנו

וגם למצרים, במקביל לריכוז הכח העקרי והבאתו לקו.

ב. רכוז כח, ומכות נגד אוזרות או מקבילות ברגע שרוכז

מספיק כח לכך, במטרה להשמיד את כח האוייב שצלח.

ג. צליחה. רצוי ששלב זה יהיה בהמשך ישיר של מכת הנגד

האוזרת, או המקבילה, (מקור - סיכום "איל הברזל" ע' 3).

במסגרת סכום התרגיל אמרתי (ע' 11 שם):-

"... יכולה להיות אפשרות שיהיה לחץ מדיני להפסקת האש אחרי

הצלחה חלקית מצרית. לכן התקפות נגד הכרחי שיהיו מיד עם כל

כח שישנו ביד".

אלוף הפיקוד דאז, האלוף שרון אמר באותה הזדמנות (סכום

"איל ברזל" ע' 6):-

"... האם להכות מיד או להמתין? - אני בדעה שצריך להכות מיד"...

סעיף א' שהזכרתי לעיל (החקפות נגד מיידיות) אפיין את צורת

הלחימה ב-6 לאוקטובר.

בענין החשיבות שבחפיסת המיצרים אמר בסכום "איל ברזל" האלוף

שרון (ע' 7 שם):-

"... יש פה נקודה שנייה - איפוא מסוכן לנו יותר שהאויב ישיג

הישגים? אני אומר, לפי דעתי, הגיזרה הדרומית - נושא המיצרים,

השטח ההררי הזה, בעיקר כשיש בו כוחות של קומנדו וכו'. בעיני,

הישגים בגיזרה הזאת, הישגים שלו הם יותר מסוכנים. כי כאן

האויב עלול להיאחז. יש במה להיאחז. בשטח הצפוני זה ברור. אז

זה יקח עוד שעה, יצטרכו עוד גדוד טנקים עוד חטיבת טנקים, אין

כאן תוואים שמונעים אותנו לחקוף בכל מקום.

ואני הערכתי שנחנו מספיק כוחות, ז"א קונספציונאלית ברור לי,

שצריך לרכז בגזרה זאת את המהלך העיקרי. להערכתי, נתנו, אך

יכול להיות שנתנו פחות מדי, אבל במקרה כזה - אפשר לחשוב על

חוספת של כוחות כאן (בדרום). אך צריך לשקול את הנושא הזה.

הבעיה פה, היא לא בעיית המיצרים, אפשר להגיע פה - עד שפת

המיצרים ולהמשיך ישר לרפידים. זהו שטח עביר. אבל, בהחלט צריך

לרכז, במקום שרוצים לצלוח, את המאמץ העיקרי, כדי שאפשר יהיה

לעבור..."

וכבר תארתי את הפקודות שנתתי לאוג' 252 בד בבד חפיסת המיצרים, ובמשך

שבת ויום א' - היה זה אחד הנקודות שעליהן נתתי את הדעת ביותר.

מה יושבתי היום

שלב התקפות הנגד האחרות ונסיונות צליחה כניצול ההצלחה היה

ב-8 לאוקטובר, וכשזה לא הצליח עברנו לשלב שלא תוכנן מקודם -

שלב של בלימה תוך כדי צבירת כח והמנעות מהתקפות בכדי למנוע

שחיקה, ובכדי לשמור על שלמות הכח, דבר שהיתה לו משמעות גורלית

על המשך המלחמה ותוצאותיה.

השלב הבא היה שלב הצליחה ואחריו שלב כיתור האוייב.

בשבת שעה 1405 הופתע צה"ל מהפתיחה ה"מקדמת" באש. במועד זה החלה

פעולת הבלימה. התנועה הראשונה היתה קירוב חטיבה 401 לגזרה

הדרומית, כשזו תוכננה ובוצעה כהתקפת נגד מיידית חטיבתית, וקירוב

חטיבה 460 ל"פודריה" בכוונה לשמש עתודה אוגדתית. ובמקום עתודה

להתקפות נגד, נוצל למעשה הכח - לעיחוי הבלימה בגיזרה הצפונית

שהתמוטטה. (מקור יומן חמ"ל שעה 1911 יומן רל"ש שעה כנ"ל ושעה 20.00)

ואמנם התקפות נגד אלו הצליחו ברובן וכחותינו עמדו על קו המים

עם גמר המתקפות האלה. רק ביום ראשון, 7 לאוק' בבוקר החלה

ההתקפה המצרית הנוטפת ונהדפנו מקו המים.

5. הבלימה

א. עיתוי

קל מאוד לקבוע מתי התחילה הבלימה, קשה לקבוע מתי הסתיים תהליך

הבלימה

זה והתחיל שלב המתקפה, ליתר דיוק לא התחיל אלא הובטח שלב ההתקפה.

הבלימה התחילה כאמור ב-6 לאוק' שעה 1405 ב-8 לחודש נערכה התקפת

הנגד האחרת הפיקודית הראשונה שנכשלה. נוהל הקרב לצליחה החל ב-11

לחודש.

ב-10 באוק' הרגשתי שיש מפנה בשדה הקרב שממבטא בשינוי ביחס והשחיקה

לסובחינו, ודווחתי על כך לרמטכ"ל. ב-14 היתה התקפת שריון המצרית

הגדולה. ב-15 המשיכו המצרים לחקוף ואנחנו המשכנו לבלום חוך נוהל

קרב.

ב-15 בלילה החל השלב הראשון של הצליחה שהיה אמור להיות מוכרע עד

הבוקר. אבל ב-16.10 עוד היה ספק גדול אם הצליחה נמשכת או חוזרים

לבלימה. למעשה הובטחה חלקית הצליחה רק ב-17 בלילה, מאחר והאוגדה

הראשונה לא הצליחה לעמוד במשימתה והשניה נכנסה לקרב שלא לפי התכנית

האופטימלית. ב-17 בצהריים עוד נלחמה האוגדה השניה בקרב אוגדתי נגד

חט' שריון 25 המצרית, מזרחית לאגם המר.

אוגדה זו הצתה ב-17 בלילה וב-18 בבוקר עוד ניהלה קרב, את קרב

החדירה, דרך המחחס שממערב לתעלה. אותה אוגדה פריצה מערבה ב-18

לאוק' בצהריים בערך. הפריצה הובטחה רק לאחר שהצטרפה אוגדה שלישית

(של קלמן) ב-19 לאוק'. במועד זה גם נכבשה החווה הסינית ע"י האוגדה

הראשונה (143). החווה הסינית נמצאת 2,5 ק"מ מציר הצליחה. ועד אז

שלטו המצרים בשטח שנמצא כה קרוב לנתיב הצליחה. ב-21 לחודש הרחיבה

האוגדה את איזור הפרצה עד למרחק של 6-8 ק"מ מנתיב הצליחה ורק אז

למעשה הובטחה הצליחה.

במשך כל שלב הלחימה על הגישור ועל הצליחה, שהיה בנקודה צרה מאוד,

עסקו ביתר הגזרות בבלימה תחת התקפות מצריות חזקות. עצם ההוצאה של

3 אוגדות החוצה, ממזרח למערב, סכנה מאוד את קו הבלימה שהפך להיות

דק ודליל מבחינת כוחות, דבר זה חייב את הפיקוד להחזיק עתודות

נגד נסיון פריצה מצרי דרך ארמיה 2 או ארמיה 3 (שטרם הייתה

מכותרת), לכוון המיצרים ורפידים, במקביל למאמץ הצליחה. כך

שבפני הפיקוד עמדו שתי בעיות קרדינליות בו זמנית: א. ההתרכזות

בצליחה ובפריצה פנימה. ב. התרכזות בבלימה בקו בלימה הרבה יותר

דק. אף זה, כמו הצליחה עצמה היה סיכון מחושב. ב-16 עמד כל מבצע

הצליחה על כף המאזנים ולא היה רחוק מאי הצלחה (אגב זה היה היום

הקשה ביותר או הקובע ביותר של המלחמה יחד עם ה-7 וה-8 לחודש).

אפשר אולי להגיד ששלב הבלימה הסתיים ב-18, בו עברה האוגדה של

ברן את המים.

אפשר להגיד ב-19 או ב-20, כשהאוגדה של קלמן עברה את המים ורוחב

הפרצה הפך להיות עד 4 ק"מ, אפשר להגיד ב-21 שבו רוחב הפרצה הפך

להיות בין 6 ל-8 ק"מ.

ואפשר להגיד ששלב זה הסתיים עם גמר כיתור ארמיה 3 וזה סוף

הקרבות. לדעתי יש לחלק את מהלך הבלימה לשני שלבים עיקריים:-

שלב א' מה-6 באוק' 1405 ועד ה-10, בו השתנה יחס השחיקה בין

הכוחות. זה היה השלב הקשה במלחמה. השלב השני היה של בלימה חוץ

נוהל קרב לצליחה ונמשך מה-11 עד לצליחה. במהלך שלב זה הגיע ר/א

בר-לב לפיקוד.

החלטה - 10.10.57

ב. מהות

הבלימה

כפי שכבר אמרתי קודם, התכוונתי לפני הפתיחה באש לפרוס מערך
"שובך יונים" לקראת 1800, (על כך יכולים להעיד-אל"מ י. ארז, מפקד

אגד ארס. 252 וק. הקשר האוגדתי סא"ל יען) והפתיחה באש בשעה 1405

תפסה אותנו בתהליך כוננות לקראת "שובך יונים".

(אני רוצה להוסיף כאן במאמר מוסגר דבר שלא זכרתי בעדויותי הקודמת

כי אמנם במשך כל יום הששי בלילה עסקנו בפיקוד ברענון בדיקה ועדכון

"שובך יונים". יכולים להעיד על כך קציני המטה בפיקוד ובמיוחד אל"מ

ש. שבתאי וסא"ל זאב לס. נחתי גם אז פקודה לק. אג"מ לגייס חלק מאנשי

הקשר שהיו חיוניים לו וזאת ללא אישור המטכ"ל ולצערי הוראה זו לא

בוצעה בזמן).

אני טוען שתפיסה סכימתית של מערך "שובך יונים" לא היתה משמעת

מבחינת בלימת האויב, ויתכן שלו היו כוחות נוספים בקו המים, גם הם

היו נשחקים.

אני מצטט את דבריו של אל"מ זן שומרון שאני מסכים להם בחלקם, כפי

שנאמרו בכנס סכום המלחמה בפיק' דרום. אני מצטט:

"... אני רק רוצה להבהיר נקודה אחת כי אני חושב שפה מפספסים את

הלקח המרכזי, בשלב הראשון של המלחמה. שמעתי בכנס ספ"כ שנאמר שבעצם

קו בר-לב, הקונספציה לא הועמדה במבחן בכלל, מכיוון שהוא לא, כל

המערכת לא היתה בקו, ולכן אי אפשר היה לששוט אם זה טוב או לא.

ואם לא הוחלט שזה לא טוב, למה לא לעשות את זה עוד פעם. אז אני רוצה

לומר ככה:- בעצם, אם היינו ב"שובך יונים" מלא, היינו נמצאים בגזרה

הדרומית עם יותר כוח, אני מאמין שהמצרים היו חוטפים מכה יותר רצינית

מהתחלה, אני לא מאמין שניתן היה למנוע צליחה של חי"ר בלילה הראשון.

בסך הכל עם אבידות ועם יותר זמן, הגענו לכל אורך התעלה, עם חדירה

למעוזים ולקו התעלה, (זו) בעצם בדיוק הקונספציה. עכשיו, מה קרה?

הגענו לקונספציה של קו בר-לב באחור של 4 שעות. מה קרה לנו עכשיו -

הקו לא התמוטט, הקו נשחק לאט לאט. לא הצלחנו לרכז כח ונאלצנו לפצל

את הכוח. כל האופי של הלילה הראשון היה התגברות על מארבים. אני הייתי

(עם) 96 טנקים, כולל גדוד 52 בקו, גדוד 195 ו-46. נשארו בבוקר

23 שמישים.

דובר: דן אתה אומנם הגעת אך עם כמה טנקים הגעת?

דן שומרון: אני הגעתי עם 96 טנקים מבלי לאבד את הקו הזה, נשארו

בבוקר עם 23 שמישים"... (גמר הציטוט).

(מקור - כנס רפידים 5 מרץ, ע' 5, נספח מס' 6 וכן ראה כנס סכום פיקוד

דרום, ב"ש 24 אוגוסט 74 בו הצטרפו לדעה זו קצינים רבים נוספים).

בשבת בצהריים, עם הפתיחה באש החברר לי כמעט מיידית, (וכאן המעוזים

מלאו תפקיד חשוב בשמשם כעינים ואזנים בקו המים) כי אין מאמץ גישור

מצרי עקרי והמלחמה פרוסה על כל קו התעלה ודרומה ממנו. במקום 3 גשרים

עליהם היתה לי התראה מאמ"נ, בשבת בבוקר הוקמו 13.

כפי שאמרתי לעיל, הגיע ר/א בר-לב לאחר שלב הבלימה הראשוני ולאחר

שיחס השחיקה השתנה לטובתינו. בנקודה זו אני מבקש להקריא מכתבו של

ר/א בר-לב שנכתב אלי עם עזיבתו את פיקוד הדרום ובו הוא מתייחס לאשר

מצא בפיקוד עם הגיעו. (ממך זה הובש לועדה).

- ג. חלוקת תוך מהלך הבלימה וצבירת הכח חלקתי את המרחב לגזרות אחריות, מרחב חפיקוד לגזרות מייד עם הגעת המפקדים החדשים לגזרה.
- בתחילת המלחמה בשבת, פקדה: אוגדה 252 על כל הקו, ביום הראשון חלקתי המרחב לגזרות אחריות אוגדתיות. החלוקה הייתה בתחילה לשתי גזרות כאשר אוגדה 162 הגיעה לקו, ואחר כך ל-4 גזרות
- אוגדה 162 הצפונית, אוגדה 252 בדרום. אח"כ לשלש גזרות ש-143 במרכז. בלילה רט טודר נהפך לגזרה פיקודית ואז לפיקוד 4 גזרות.
- כח קלמן נהפך לגזרה פיקודית ב-1140 של יום ב' ואז החלוקה היא ל-5 גזרות. (ראה נספח 7 יומן מבצעים 4 דף 6, דף 13 (ב) נספח 8 יומן מבצעים 2 דף 6 (ג) .

ד. המעבר מ"סלע" שלא בוצע לבלימה.

במלחמה זו לא באה תכנית "סלע" לידי ביטוי. לא הגענו להפעלתה בגלל

אופי ההתקפה המצרית והצלחתה. לפי המתוכנן ב"סלע" היתה אוגדה 252

צריכה לבלום בשעה ששתי האוגדות האחרות נערכות מאחור בקו שני, ואכן

הפקודות שניתנו לאוגדות לפני ובתחילת הפתיחה באש תאמה את הערכות

"סלע".

עצמת ההתקפה המצרית היתה כזו, שנהיה ברור לי ש-252 לא תוכל לבלום

לבדה, הכנסתי את הכוחות של שתי האוגדות הנוספות למגע במאמץ בלימה מיד

עם הגיעם, כך שאפשר לאמר שעברנו דרך "סלע" לבלימה.

ברצוני לסעון בדיעבד שאוגדה 252 לא היתה מסוגלת לבלום את ההתקפה המצרית

זו היתה טעות שנבעה מהערכה לא נכונה של צה"ל את הלוחם המצרי.

6. הערכה לא נכונה את הלוחם המצרי.

לדעתי נבעה הצלחת המצרי בשלב הראשון לא משום שקונספצית ההגנה היתה

נכונה או לא נכונה, אלא משום שתכניות ההגנה שלנו היו מבוססות על הערכה

אמפירית של לוחם מצרי מסויים ובפלחמה זו התגלה הלוחם המצרי אחרת. דבר זה

הייתה לא אמצעית

קבל משמעות מיוחדת בגלל הפעלת המסות של הצבא המצרי.

אוגדתו של ברן עמדה שבוע ימים עם כ-200 סנקים בקרב בלימה בגזרה של כ-25

ק"מ, בקשיים רבים ובהשקעת כל העתודות. (בתכנית "שובך יונים" היתה אמורה

אוג' 252 לעמוד לבדה בגזרה של 160 ק"מ, גם ב"חתול מדבר" אוגדה מגברת היתה

אמורה לבצע צליחה ב-2 אזורים, כיום תכניות אלה נראות לנו לא מציאותיות.

מה נשתנה - איכות הלוחם המצרי). השקטיקה שנקטו המצרים בתכניות הקרב שלהם

היתה למעשה המחשה מודרנית של התכנית הקדומה של הפלנקס. כשמסבירים את

הפלנקס אומרים שזו תכנית קרב המונית הנוטלת מן היחיד את האפשרות להשפיע

מרוחו האי-מלחמתית על הרבים. הפלנקס היתה מערכת קוית רצופה, צפופה ביותר,

בנויה מ-8 שורות כשבשורות הקדמיות - הראשונה והשניה, היו לוחמים מעולים

באמצא-פחות, ובשורה האחרונה היתה של הוותיקים - ה"טריארים" או הוטרנס

שתפקידם היה לדחוף קדימה את כל הגוש הלוחמים שהווה את המרכז. הטקטיקה

מוגדרת כטקטיקת דחף ובתבנית קרב כזאת, שהגוף כולו דוחף קדימה, נקבעות

תוצאות הקרב לא כל כך על ידי הלוחם היחידי אלא על ידי הגוף הטקטי

בכללותו. לא סגולותיו של היחיד קובעות כאן, אלא טיבו של הגוש כולו - איכות

הכלל במקום איכות היחיד.

ואכן מצאנו במלחמה זו יחידות אחרות של קומנדו שירו על לוחמים מצריים

שניסו לסגת.

פעולת המצרים במסות מלווה בשפע של כלי נשק נ.ט., בעקר בשלב הצליחה בו

היתה הכמות דומיננטית (בשלבים המאוחרים יותר - פחות). לפי חוברת אמ"נ

שנכתבה אחרי המלחמה (נספח 9 אגרת מודיעין טכנית 22/73 הפעלת נשק נ.ט. על

ידי המצרים במלחמת יום הכיפורים - סכום ראשוני) היו 54-57 כלי נשק נ.ט.

יכס / יחידת נשק - אסירות ע"י

על כל קל צליחה. מאוחר יותר התגברנו על בעים זו ע"י שימוש בארטילריה,

נגמשים ותחמושת מיוחדת (פלשט). שבשלבי הבלימה טרם היתה בארץ. לצה"ל לא

היתה (ועדיין איז) תשובה מספקת להשמות מסות החי"ר, שהופעלו על ידי

המצרים. בימים הראשונים חסרה לנו ארטיילריה בכמות, בהמשך חסרו לנו

גם סוגי תחמושת. ארטיילריות כמו C, B, U חסרו מרגמות דגם ג' בפלוגות

הטנקים, ודגם ד' בגדודי הטנקים והחרמש, שהוצאו מהתקנים בשנים

האחרונות למרות התנגדות רוב אנשי החש"ב, כולל אני.

תחמושות רסס (פלשט) ותחמושות ארטיילריות מיוחדות C, B, U שקבלנו

במהלך המלחמה מארה"ב השפיעו על מהלך המלחמה.

7. שחיקת מסה במסה.

כשהפרטים לגבי סיבות אי ההצלחה של התקפת יום ב' היו ידועים

לי אז רק לפי דווח מפקד אוג' 162, בכל זאת הבחנתי בשינוי

למס' 162 דו"ח מפקד אוג'

ביכלת הלחימה של המצרי, גם כתוצאה מארועי שבת ויום א'.

דווחו של מפקד אוג' 162 על אבדן 70 טנקים מחוץ 170 טנקים במתקפת

יום ב' השפיע במדה מכרעת על הבחנה זו.

הנחתי שהרעיון המצרי הוא לשחוק מסה במסה - מסה מצרית גדולה

במסה ישראלית קטנה יותר ובתהליך השחיקה הזה אומנם המסה

המצרית תהפוך לקטנה, אבל המסה הקטנה הישראלית - תיעלם,

וביתרה שתישאר מהמסה הגדולה יוכל המצרי להשיג הכרעה ולהגיע

למרכז הארץ.

הרעיון נותח גם בישיבת מסה וגם בפגישת מפקדי אוגדות שהתקיימה

מיד אחריה, בנוכחות הרמטכ"ל ביום שני בלילה בחפ"ק בפיקודי בדבלה.

החלטות
המנהל
של
המנהל
המנהל
המנהל
המנהל

הסקתי מסקנה שהיתה עקרונית וחשובה, שנתקבלה על דעתו של הרמטכ"ל.

יש להפסיק את התקפות הנגד עד לצבירת כוח מספיק שיאפשר פעולה חד

משמעות ומכריעה כמו צליחה.

א. 2 ו 13

לאור זאת ניתנו על ידי ביום ב' פקודות למפקדי האוגדות לבלום

בציר החת"מ מבלי להפסיד שטח (יומן מבצעים 5 עמ' 9) ועל ידי כך

להרויח זמן חיוני לבניית הכח. החלטה זו שינתה את גורל המלחמה

לטובתנו. השיטה שהוכתבה למפקדי האוגדות היתה של תנועות לרוחב

ותנועות קדימה ואחורה ולא קרב השהייה שהוא בתורה הצבאית הפתרון

הקלאסי לבעיית הצורך ברווח זמן, על ידי הפסד שטח. החלטתי שאני

לא רוצה קרב השהייה כיוון שרציתי להרויח זמן מבלי להפסיד שטח,

אין כאן בשום אופן כוונה לעזוב את השטח בלילה או לעזוב ולכבוש

אותו מחדש כפי שהשמועות מספרות שהדבר נעשה על ידי אגף מהאוגדות.

בעיון בחמר השלל המצרי כיום אני מוצא שלב מצרי ברור שנקרא

"העצירה השקטית", כתוב בחוברת (נספח מס' 1 עמ' 5 סעיף 12: "שלב ב'")

"ע+3" עד "ע+4/5")

סעיף א' התמקמות כוחות החי"ר והשריון בראשי הגשר שהושגו והערכות

להגנה על מנת להדוף התקפות נגד צפויות על-ידי כוחות המילואים

והעתודות של צה"ל.

סעיף ב' הפקודה המצרית מכנה שלב זה בשם "העצירה השקטית"

ומטרתה הדיפת התקפות הנגד וגרימת מכסימוס אבידות תוך ניהול

קרבות הגנה.

סעיף ג' הערה: בסוף הסעיף "... הדיפת התקפות הנגד של כוחות

צה"ל וגרימת מספר אבידות גדול הוא מעין תנאי להמשך המחקפה על

ידי הארמיות כלפי מזרח".

מעניין איך ראו המצרים את צורת הקרב הזאת מנקודת ראות שלהם,

לצורך כך אני מצרף נספח 10 מסמך שלל מס' 80/11.

גם אצטרף מס' 10 מסמך שלל מס' 80/11

8. הגורמים שהכתיבו את התפתחות הקרבות ונהול המלחמה.

א. אי יכולת שקלתי גם אפשרות להפסד שטח אילו הדבר היה ניתן, אבל מיקומם לוותר על שטח של המיתקנים החיוניים שלנו: מתקני ההספקה המטכל"יים בבלוזה,

רומני, רפידים על שדה התעופה שלה, מתקני חקשורת ומודיעין

חיוניים שהיוו את העינים והאוזניים שלנו היו בטווח כזה שלא

איפשרו ויתור על שטח נוסף.

ב. העדרות ח"א גורם נוסף קרדינאלי שהשפיע על ניהול הקרבות היה העדרות ח"א

בגזירה. עוד בסכום חרגיל "אדל ברזל" הנזכר לעיל דובר על בעית

ח"א והרמטכ"ל דאז אמר שם (ע" 14) אני מצטט:

"... המסקנה השניה - העליונות האוירית - אין פה שום לקח חדש

אלא אימות שזהו התנאי להצלחה במערכה מסוג זה, התנאי לבלימת

האויב. כי כל הדברים שפ"מ תכנן כאן אם זה חטיבה למטה, לשארם,

כל מיני מהלכים מסוג זה הם ריאליים אך ורק אם יש עדיפות אוירית".

כח"א - למיל האויר שלפניו לא יתערב

ההיזה הצה"לית היתה שאנחנו בונים ח"א חזק מאוד וכולו סדיר אשר

תפקידו הראשון יהיה לאפשר לעצמו חופש פעולה ע"י החקפה על בסיסי

טילים. אחר-כך, כחיל בו השקענו את מירב המשאבים, היה עליו

להיות הגורם העיקרי בבלימה. ובמלחמה המציאות היתה אחרת.

כח"א - לא יתערב אלא יתערב

ביום הראשון התברר לי שאינני מקבל סיוע אויר אינטנסיבי. כל יום

קיויתי לקבל את סיוע האויר שהובטח לי מחדש מדי יום ביומו. אך חוץ

כדי קרב התברר לי שאין עבורי חיל אויר במדה משמעותית. ובמדה

חיונית כאחד. אני אפרט יותר כשאגיע לתאור הקרבות ביום א'. הבינותי

את השיקולים במתן עדיפות בסיוע אויר לחזית הצפון, בגלל הישובים

הקיימים בצפון שאינם בסיני, אך העובדה היא שחסר לנו ח"א, במידה חיונית

רבה. ח"א החל לבוא לידי ביטוי ב-17 או ב-18 לאוק' בגזרה המרכזית. החל

מ-22 אוק' בגזרה הדרומית, ואמנם השפיע מאוד על מהלכי הקרבות.

היות ובעית סיוע אויר היתה קריטית וקיימת במשך רוב ימי הלחימה,

(על כך תלמד עדותו של מפקד החפ"ק האוירי אל"מ שפר (שטופר)).

לכן אני מציע לוועדה לקרוא להעיד לאל"מ יעקב ארז - מפקד אגד ארטילרי של

252 במלחמה בענין סיוע האויר בשבת, מאחר שעד לה"חמטדות" בחפ"ק האוירי,

(באחריות ח"א) כל פעילות ח"א בגזרת התעלה נוהלה דרכו. יש לי הערות

כבדות וחמורות ביחס לפעולת ח"א - בחלקם אני מסוגל לדון ובחלקם אינני

מסוגל מחוסר רקע מקצועי מספיק:

א. איך הצליחו מספר כה ניכר של מטוסים מצריים לחדור לעומק סיני בלא

שהתגלו בשבת בצהריים. (כאן אני מבקש להזכיר עדותי בפניכם בעבר שבקשתי

לתגבר את מערך ההתראה עוד ביום ו', דבר שלא נעשה).

ב. כמות הגיחות שהוקצו לדרום לא הספיקו. לדוגמא: אם הוקצו 196 גיחות

ב-6 לאוק' אינני יודע כמה מהן היו לתקיפה באזור התעלה, כמה ליירות

וכמה לזעפרנה, עדביה וראס ערב וכו' שלא השפיעו ישירות על הצליחה.

(תקיפות אלו מחוץ לזירת הצליחה יזמתי אני בגלל ידיעות שהגיעו

על ריכוז מטוסים וקומנדו במקומות הללו).

ג. ההחלטה על עדיפויות בין הגנת שמי המדינה שלא הותקפה לביין פעילות

באיזור הקרבות. כמה מטוסים רוחקו לאיזה משימה. אני סבור שצה"ל

חייב לתת את הדעת לשינוי המשמעותי ביכולתו של ח"א לפעול בתנאים

שנוצרו בזירה שלנו, ובתחילת ניטרולו של המטוס כנשק התקפה.

- ג. תכניות תפקיד הפקוד הבכיר הוא ליצור תנאים להכנסת היחידות למגע, הווה ורכוזי כוחות
- אומר להכין תכניות, להטיל משימות להקצות כוחות ולצאוג לריכוזי כח.
- הקרב עצמו מוכרע ע"י היחידות שבמגע ובדרג הנמוך יותר.
- בכדי להחליט על מהלכים ברמה המערכתית שבהם עוסק הפיקוד, יש להתבסס על מיצע שמקורו העיקרי וברוב המקרים היחידי - הוא הדווח של היחידות שבמגע. שלא כמפקד בדרג שדה הניזון ממידע שנשאב בעיקר מתצפית עצמית בשטח, מקבל הפיקוד את המידע על כוחותינו ועל התפתחות הקרב ממפקדי האוגדות. לצורך זה, מקיים הפיקוד קשר רצוף עם מפקדות האוגדות. ואמנם היחה בידי תמונת מצב ברורה בכל עת, כפי שהשתקפה אצל מפקדי האוגדות וכפי שהם דווחו לפיקוד. על סמך נתונים אלה עורך הפיקוד הערכות מצב - וכאלה ערכנו מספר פעמים ביום - ומחליט החלטות שחלק מהן היו גורליות להמשך השתלשלות המלחמה. בדיעבד התברר לי שחלק מהדיווחים היו לא מדויקים, ולא תאמו את המצב בשטח. בחלק מהמקרים לא דווחו על קשיים וחוסר הצלחה בביצוע משימה. דוגמא אופינית

לכך הם דיווחו וחוסר דיווחי אוגדה 162 במתקפה ב- 8.10 וב-16.10 או

דיווחי אוג' 143 ב-9, ב-14 לאוקטובר ובמשך קרב הצליחה.

ד. השפעת החמונה היתה השפעה של המצב בחזיתות השונות על המהלכים של פיקוד

הכוללת הארצית

על המלחמה הדרום וזאת בעיקר בשל הקשיים בקבלת סיוע אויר וקבלת אוג'

בפיקוד דרום

146 אותה ביקשתי עוד במוצ"ש. התענינתי לכן באופן רצוף בצב

בצפון ובאם ירדן נכנסת למלחמה. ב-10 או 11 לחודש הגיעה

ידיעה מהמטכ"ל כי בצפון התקפת הנגד הצליחה. זה היה אחד

הגורמים, אמנם לא העיקרי שבהם, שהניעו אותי להציע צליחה

ב-11, בשל הסיכוי לקבל את חיל האויר לסיוע.

ה. משמעת ולויאליות

כידוע לוועדה הייתי אלוף צעיר, חדשיים שרתתי בתפקידי כאלוף פיקוד הדרום עד לפתיחה באש. תחת פיקודי פעלו במהלך המלחמה 4 קצינים בדרגת אלוף. וזהו הפקוד היחידי שהיה בו רכוז כה גדול של אלופים. הרגשתי, ועדיין אני בדעתי זו, שביכולתי בהחלט למלא את התפקיד הקשה שהוטל עלי הן מבחינת יכולתי לערוך הערכות מצב, הן מבחינת הפעלה נכונה של הכפופים לי, משה ואוגדות כאחד, והן מבחינת קביעת עיתוי נכון לביצוע מתקפות, או להתאפקות מחקיפה כאשר נדרש.

בתנאי מעבדה תיאורטיים לא צריכה להיות לכאורה שום בעיה במבנה של הפקוד. יש אלוף פיקוד, ויש כפופים לו וישנה אחדות-מטרה שהיא הגורם המרכזי, היחיד והקובע. יש הגדרת סמכויות וכפיפויות ברורה, יש לויאליות. הנחתה שאפעל תוך שיתוף פעולה ורצון טוב, הן ביחס לכפופים לי והן ביחסי עם מפקדי במטכ"ל ואמנם לא עם אלוף אלברט ז"ל ולא עם מנדי ולא קלמן ז"ל
היה לי חילוקי דעות
נתקלתי בשום בעיות של הסלת מרות, בהבנה הדדית של המטרות ודרך השגתן,

האלוף ברן, שהיה בכיר ממני ומפקדי שנים רבות היה אומנם די קורקסי, אבל

הרגשתי שאין הדבר לרוחו להיות פקוד שלי. הדבר בא לידי ביטוי ב-8 לאוק'

למשל כאשר פקודה שלי לתקוף במרכז מצפון לדרום בוצעה על ידו אחרת. ואמנם

יותר מאוחר באותו יום כשהכתבתי לו שנית כוון תקיפה צפוני ליעד כ"מסורי" קיבל

לבסוף פקודתי זו לאחר שכנראה נוכח שטעה בבקר באי קבלו את ההוראה על תקיפה

מצפון לדרום. לנגד עיני, בכל שלבי הקרבות עמדה אך ורק מטרת הפיקוד כפי

שנחתה טוכמה והוגדרה היטב בפקודות המבצע היומיות ולאור מטרות אלה פעלתי.

לא כך היה הדבר עם האלוף שרון, כשסרב לפקודה ותקף למרות פקודתי המפורשת

ללא צורך וללא הצלחה ב-9 לאוק' את מכשיר וטלביזיה. כשנתקלתי בחופעה חמורה

זו של אי ציות לפקודה על ידי קצין בכיר דיווחתי על כך לרמטכ"ל ובקשתי הסקת

מסקנות עד כדי החלפתו, לא נעניתי בדרך חיובית. החל משלב זה הלך העניין

והתדרדר והדבר השתקף גם במטה שלי שלמעשה היה המטה של אריק (שרתתי בפיקוד

חדשיים לאחר 4 שנות שרות של אריק). (עוד לפני המלחמה היתה תופעה מוזרה

כשצלצל לקשל"פ שלי ששרת עוד תחת פיקודו וכנה אותו בתואר "בוגד" בגלל

היותו לויאלי לי). ביקורו של אריק בחפ"ק דבלה, שיחות הרדיו החריפות שנהל

עם הפיקוד מפעם לפעם, פילגו גם את מטה הפיקוד. דברים אלו גרמו לאוירה

מתוחה, בנוסף ללחץ העצום בו היינו מצויים, מתיחות שהורגשה גם

בזירה כולה בין קצינים לחבריהם וטך הכל היתה לתופעה זו השפעה

על כל רמת המשמעת, ועל תופעה שאח"כ כונתה "מלחמת הגנרלים" (שלא

שאני התחלתי בה), אני רוצה להוסיף כאן במאמר מוסגר את התופעה

של התרוצצות כמעט בלתי פוסקת של קצינים בכירים במילואים ובסדיר

שישבו בחמ"ל כאורחים ובס"ה הוו גם הם נטל על האוירה בוכוחים הבלתי

פוסקים ובהבעות דעה שונות.

אם לא גויסו אפילו אחת
והקצנים?

ו. עבודת מטה למרות כל זאת אני חייב לציין שהמטה הפיקודי בכללם תפקד ועבודת המטה בוצעה, בהתחשב בנסיבות הקשות. כל ערב התקיימה קבוצת חינוך, הערכת מצב וקבוצת פקודות וכחוצאה מכך יצאה פקודת מבצע יומית שהופצה ליחידות בטלפרינטר ועל ידי רצים. חלק מהפקודות אלו הצלחתי לאסוף ואגישם לוועדה בצמוד לכל יום לחימה, וחלקם נאמר לי שנשרפו בטעות מיד לאחר המלחמה, הארטילריה פעלה במאמצים פיקודיים (אני חייב לציין כאן את הסיוע המכריע של אנשי מילואים בגישה הארטילרית). הדרג האפסנאי ענה פחות או יותר על הצרכים (למרות שנאלצתי כאן ליזום לפעמים). פעילותו העצמאית התבטאה ביחוד בעת שהמטה התפצל בשבת בלילה, כאשר ירדתי לדבלה ואילו הדרג האפסנאי נשאר בב"ש לדאוג להסעים וצבירת הכח. אני למשל, ראיתי את סיוע עבודת האפסנאות הפיקודית בהגעת התספוקת לסנקים, ואילו אפסנאות הפקוד ראתה תפקידה בהבאת האספקה לדרג האפסנאות האוגדתית. על רקע כזה היו בינינו חילוקי דעות ענייניים אבל הם לא הפריעו לעבודת המטה השוטפת. הפינוי הרפואי חולל נפלאות בפיקוד המר"פ. גם האג"מ על אף חולשתו שהתגלתה עם תחילת המלחמה איך שהוא הסתדר, הפקודות השונות יצאו. הקשר היה יעיל להפליא בפיקודו של המקש"פ ולמעשה עיתוי ירדתי לדבלה נקבע בהתיעצות עם קצין הקשר, מבחינת יכולתי המירבית לשלוט בכוחות. אמנם יכלה היתה להיות עבודה יעילה יותר אם היו מתבצעות חילופי ק. האג"מ שהיו אמורים להתבצע לפני המלחמה שמסיבות אישיות טרגיות [REDACTED] לא היה מסוגל לבצע את העבודה לפני המלחמה ואולם אלה התנאים שנלחמתי אחם ב-6 לאוק".

9. דילמות אופרטיביות

א. התשתית הקרקעית באזור התעלה היתה מבוססת על הכנות קרקעיות שבוצעו הקרקעית ברובן עוד לפני בנית הרמפות המצריות הגבוהות. רמפות מצריות אלה שלטו גם על הסוללה, גם על עמדות הסנקים בטווח יעיל, ובחצפיה על מספר ק"מ בתוך שטחינו.

משמעות רבה היתה לסוללה שבצידינו. היא נבנתה בעת מלחמת ההתשה בכדי לשמש מחסה לרכב שלנו ולהקשות על סיפוס רק"מ אויב אמפיבי. אבל בעצם בנית הסוללה סגרנו לעצמינו את שטחי ההריגה על המים על ידי סנקים בטווח יעיל, בלא שהם יהיו פגיעים לנשק נ.ס. קצר טווח. לצורך שליטה על משטח המים היה צריך לספס על הסוללה וזו כאמור נשלטה היטב ע"י הרמפות המצריות. ברמה הטקטית משמעות הדבר ברורה. בדעבד הסתבר שהסוללה ניתנה לפריצה מהירה על ידי סילוני מים, כך שהיא לא היתה מכשול רציני לרק"מ אויב. בצד המצרי הוכנו החל משנת 1971, ותוחזקו ברציפות מאד, - משטחי צליחה ופרצות מתאימות. לאור זאת היתה כנראה הרגשה בצה"ל כי המערכת לא תספיק למניעת צליחה ולכן חיפשו פתרון פירוטכני בדמות "אור יקרות", החל משנת 1971 מתה המערכת מתוך שהוזנחה. כבר מסרתי לוועדה על נסיונותי לשקם המערכת ולבנות לה אלטרנטיבה בצורת חביות מתגלגלות למים, אלא שלא ספק הזמן בידי.

התקפות נגד או

בניית כוחות

הדילמה השנייה הייתה אם לעבור להתקפת נגד על מנת לעקור את

המצרים ממזרח לתעלה מיד, או לבנות קודם את האוגדות ולרכז אותן,

דבר שיאפשר למצרים להחבסס או להמשיך את התקפתם. במידה וההחלטה

היא לתקוף, השאלה הייתה האם לעשות זאת במאמץ דו אוגדתי או

כהתקפה מדורגת. החלבטנו בבעיה זו רבות. הצעתי עוד ביום א'

לצאת להתקפות נגד ולנסיון צליחה. - (חיק פקודות מבצעות, פקודות

הצרכות מס' 1 מיומן מבצעים 3 עמ' 7,6). הדבר אושר, וביום

ב' יצאנו להתקפות בדרוג, כך שאם לא נצליח, והיתה הנחה שאנו

עולים להעצר, לא תפגענה ולא תרותקנה שתי האוגדות ולא ייווצר

מצב בו לא יהיה לנו צבא לבלום את ההתקפות המצריות. תכנית זו

אושרה על ידי הרמטכ"ל ביום א' בערב, בקבוצות פקודות פיקודית.

השפעת תוצאות

סקטיות על

ניהול המערכה.

תוצאות סקטיות של קרבות השפיעו מספר פעמים על המערכה

וכמציאן מכך על מהלכים אופרטיביים ובמידה רבה גם על שיקולי

הדרג האסטרטגי. היו אי הצלחות סקטיות שלא השפיעו על המערכה

האופרטיבית אלא היוו פגיעה במסגרת, בפקודות ובמוסר המקובל

בצבא. דוגמא לכך הם התקפות יום ג' של אוגדה 143. היו שהשפיעו

על הרמה המערכתית בלבד ולא על הרמה האסטרטגית. ניתן לאמר שלא

ההצלחות ביום ב' היתה השפעה אסטרטגית, לאי הצלחת התקפת יום

ג' השפעה טקטית ומוטרית, ואילו לאיחור שנגרם בעת הצליחה היתה

משמעות מערכתית ולא אסטרטגית. אי אפשר לקשור איחור זה עם

הפסקת האש שהרי הפסקת האש היתה תוצאה של מיקום גיאוגרפי

של כוחות ולא תוצאה של עיתוי, אי ההצלחה הטקטית בעלת המשמעות

האסטרטגית היא תוצאות התקפת יום ב'. לאחר התקפת אוגדה 162

ביום ב' דווח מפקד האוגדה בקבוצת הפקודות הפיקודית בנוכחות

הרמטכ"ל שאיבדנו כ-70 טנקים, תוצאות התקפה זו ביום ב' קבעו

במידה גדולה את משך הלחימה וצורת הקרב עד לצליחה.

חשיבות התפר
לצליחה

דילמה אחרת הייתה הצליחה והעיתוי שלה. ההצעה לצלוח, שהייתה

(הבטן הרכה)

הנתון ששינה את פני המלחמה ואשר אני יזמתי אותה, הייתה

מבוססת על תפר רך לא תפוש בכוחות חי"ר שמצאנו ב-11 פוק'

יום ה', בתצ"א מפוענח שצולם ביום ד' בין הארמיה השנייה

והשלישית. בגלל התפר ניתן היה לבצע צליחה לפני ההבקעה.

לולא התפר היינו נאלצים קודם להבקיע ואחר כך לצלוח, דבר

שהיה עשוי לגרום לאבדן הכוח. סביר להניח שלולא היינו מוצאים

תפר זה לא היינו מצליחים לבצע את הצליחה כלל לכן החנגדתי

ב-11.10 בערב להצעתו של האלוף שרון לצלוח בקנטרה ולא

בדור סראר.

מספר אזורי היתה הצעה של ברן להבקיע בשני אזורי הבקעה. אריק בדורר
הבקעה

טואר והוא עצמו (ברן) צפונה לכך. הנימוק היה שהבקעה אחת עשויה

שלא להבטיח הפריצה, ולמקרה שהיא תבלם נכשלת המשימה. אנחנו

החלטנו להבקיע בגזרה אחת ובדיוק בגלל אותו נימוק. מאחר

וההבקעה, כבר אז התברר, תהיה קשה מאוד ובמקום שבו אין

נקודת תורפה, עלול להיות ששתי האוגדות תרוקנה בהבקעתן

לאחר הצליחה, או שלא תצלחנה להבקיע. אין אוגדה שלישית

(ובמקרה כזה אי אפשר להוציא את 252) שתנצל הצלחה באחת משתי

הגזרות. אם מבקיעים בנתיב אחד, תמיד נמצאת במקום אוגדה

שניה שיכולה לנצל את ההצלחה המלאה או החלקית של האוגדה

הראשונה, וכך אומנם קרה, היתה לנו אוגדה שניה רעננה ומלאה

לביצוע הפריצה והיא שהועסקה בגמר ההבקעה בפתחת הציר בכדי

להכניס את הגשרים.

עיתוי
הצליחה

לענין קביעת עיתוי הצליחה: נסינו בעצם לצלוח פעם ראשונה ביום שני 8 אוק', דנו על כך עוד ביום ראשון בצהריים. ביום שני, עם

אי-הצלחה של התקפת הנגד ושל הנסיון לגשת למים בכלל (אי ההצלחה

היתה ביחוד בנסיונות לגשת למעוז באזור "חזיון"), ראיתי שכמות

הסד"כ שיש לנו אינה מספיקה לצליחה ואנחנו עלולים על ידי התקפות

כאלה להשחק ולאבד את הסד"כ. אז החלטנו לדון בצליחה מחדש אחרי

שיוצר ריכוז רציני. רכוז כוח כזה נבנה לקראת יום ה' 11 אוק'.

זאת הסיבה שעד עכשיו טרבתי גם להצעות של אריק וללחציו ביום ג'

8.10 לצלוח בנוהל קרב חפוז ובלי צנחנים.

ביום חמישי כשהגענו לסד"כ של 600-700 טנקים וגילנו את התפר

שהיה כאמור מרכיב עיקרי ביכולתנו לצלוח במינימום אבידות - הצעת

טלפונית לרמטכ"ל ולשר הבטחון לצלוח. לאחר שהוחלט על צליחה,

הנושא עבר אישור רמטכ"ל וממשלה, והתחלנו בביצוע נוהל קרב,

הגיעה הידיעה ששריון האויב עומד לצאת החוצה למתקפה. ר/א בר-לב

חזר מהמטכ"ל בהחלטה להמתין להתקפת שריון האויב, להשמיד כמה

מאות טנקים ועל-ידי כך לרוקן הגזרה המערבית או לפחות לצמצם שם

מספר הטנקים באופן משמעי על-ידי משיכתם מזרחה והשמדתם בשב"ש

ואחר כך לצלוח.

הנחנו שבקרוב טנקים, נאבד מספר קטן יחסית של טנקים ואילו

המצרים יאבדו הרבה. קבלנו את החלטת הרמטכ"ל לבחור באפשרות

האחרונה, ואמנם בשב"ש שהתפתח, המצרים איבדו כ- 265-270 טנקים

ואנחנו איבדנו רק 6 עד 10.

השריון המצוי היה מיועד לצאת בשבת או ביום ראשון. בינתיים

התארגנו, הוצאנו את ברן מהקו, החלפנו אותו ביואל וארגנו את ציוד
הבישור ואותו המיועד היה השתתף

והוכה וביום שני התחילה הצליחה. זו דילמת העיתוי.

התקפה פיקודית

על נתיב אחד

היה סיכון גדול ומחושב בתכנית הצליחה הזאת, הסיכון היה

שהעברת 2 או 3 אוגדות לא רק בציר אחד, אלא בנתיב אחד של

צליחה. לקחתי את הסיכון כי לא היתה לי דרך אחרת לעשות

פעולה משמעותית שתשנה את המצב ותוציא את האויב משווי

משקלו.

התנאי להפוך את הסכון ל"מחושב" הוא: אבטחה יסודית של ראש

הגשר. ראש הגשר שנדרש בקבוצת הפקודות היה 4 ק"מ לפחות.

(פקודת "אבירי לב" מ-14 אוק'). האוגדה שהיתה צריכה לבצע

את תפיסת ראש הגשר והרחבתו, לא ניקחה את הציר, לא

שמרה עליו, ולא עמדה במשימה לפי הפקודה הפיקודית. כתוצאה

מכך נתפס הציר מחדש על-ידי המצרים ונחסם, והיינו צריכים להכניס

עוד אוגדה את-ברן- להחזקתם. כך שנמצאנו עם 2 אוגדות על גזרה

בת 2 ק"מ עומק, ו- 8-9 ק"מ אורך, כשכל המערך הזה ניזון

מציר אספקה אחד. החלטנו להחזקת, למרות שבלייל הצליחה היתה

הצעה להוציא את הצנחנים לגדה המזרחית כיוון שהגשרים לא

הגיעו. הלכנו בכוח בהחמדה ובעקשנות, ולבסוף ביצענו אותה.

בנית גישור

לאחר שהתברר שהצבוחנים מחזיקים בראש הגשר, היתה הצעה של

וראש גשר

אוגדה 143 להעביר את כל הכח בתמסחים, הרמטכ"ל והפיקוד לא

הסכימו וטענו אז שמוכרחים לנהל את הקרב בשני שלבים ברורים. שלב

ראשון הוא כיבוש ראש הגשר, אבטחתו והאחזות בגדה המערבית. השלב

השני הוא מאבק הגוף העיקרי לגדה המערבית. שלב זה יכול להתבצע

רק לאחר שימיה גשר, אחרת אנו עלולים להשאר בלי דלק ובלי

תחמושת ועם סיכוי טוב לניתוק הכוח הצולח. במקום לכתר - לההפך

למכותרים. אני רוצה להבהיר כאן מדוע הפיקוד לא הסכים לסמוך

רק על תמסחים: כ-9 מחוך 16 תמסחים טבעו, בעת מעבר הכוח, כ-17.10

כולל טנקים וצוותים עליהם. (תחקירי מקהנ"ר על הצליחה - הוצאת

רע"נ מבצעים מקהנ"ר). התמסח הוא רכב רך ופגיע. ואמנם שר

הבטחון, שהיה מודע לבעיה הלוגיסטית, צלצל מחל-אביב מספר

פעמים להזכיר לנו שמוכרחים להעביר מהר דלק ותחמושת לצד השני.

הזילמה האופרטיבית האחרונה היתה עניין הצליחה עצמה, המעבר

בתעלה וההתפתחות של כיתור הארמיה השלישית מול כבוש איסמעליה

והשמדת טילי הנ.מ. על ידי טנקים להשגת עליונות אווירית, כבוש

ראש הגשר, הנחת הגשרים והרחבת ראש הגשר.

10. החלטות קרדינליות שנחנו על ידי במהלך המלחמה

תארת בפניכם עד כה את העקרונות והשיקולים שהנחו אותי בפעולותי,

הצבעתי על הדילמות בהם התחבטתי ואוחס פתרתי. דילמות שהיו פרי המצב

המשתנה בשטח ובאוייב. בהמשך עדותי, כשאסקור את ההשתלשלות הכרונולוגית

של ימי המלחמה, אציג בפניכם את המהלכים שעשיתי לאור עקרונות ושיקולים

אלה.

אני רוצה להציג כעת בפניכם את 7 ההחלטות הקרדינליות, שנחנו על ידי

במהלך המלחמה ואשר השפיעו השפעה מכרעת על מהלך הקרבות: -

1. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות} להחלטות נגד מיידיות. ^{החלטות}
2. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות} לא לסגת מציר החת"מ למרות הצעתו של שר הבטחון ביום א' 7 אוג' שעה 1140, בחפ"ק דבלה לסגת להרים. בהמשך הדיון קבל השר את הצעתי להתארגן על ציר הרוחב ולא לסגת להרים, ולנסות להחזיק בציר החת"מ. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות}
3. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות} להחלטות הנגד של ה- 8.10 ^{החלטות}
4. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות} להחלטות לעבור לבלימה תוך צבירת כוח ולהמתין במתקפה עד צבירת הכוח.
5. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות} להחלטות על הצליחה והעיתוי שלה (אושר בדיון ממשלה).
6. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות} להחלטות להוציא את אוג' 252 מגזרתה בדרום, תוך דילול הכוחות במצרים באופן קיצוני בכדי להעביר מאמץ לגדה המערבית.
7. ¹⁵ ~~החלטות~~ ^{החלטות} להחלטות להוציא, כבר אחרי הפסקת האש את אוג' 162 מהגדה המערבית מזרחה לצורך חקיפת ארמיה 3 במקרה של ביטול הפסקת האש (אושר בישיבת ממשלה).

יד. המקורות

אני רוצה להתייחס אל המקורות של החומר שאני מגיש ודרך הכנתו.

אני מסתמך בראש ובראשונה על הקלטות שנעשו בחמ"ל, ואשר הדפס שלהם

נמסר לוועדה בזמנו.

ישנה חשיבות רבה לשמיעת הקלטות אלו מכיוון שהן מדויקות לגמרי

ומביאות גם את רוח הדברים שנאמרו, ביני לבין מפקדי האוגדות.

ישנן הקלטות של רוב ימי הלחימה, ואני מבקש מהוועדה שתאזין לחלקים

רלוונטיים, הריני מדגיש שההקלטות לא פוענחו בידי מומחים, בחלקים חסרים

קטנים מפוענחים, ואולי נפלו טעויות, הריני מציע לפענחם ע"י מומחים

לדבר - כי יש לכך חשיבות חיונית ומכרעת להבנת הדברים ודרך התפתחותם.

אני אישית איני מסוגל לעשות זאת. יומן חמ"ל שנוהל בידי משק"י מבצעים

ומכסה ברציפות את כל תקופת הלחימה משמש כמקור נוסף, אולם ניסוחו

קשה לפעמים. גם יומן זה הוגש לוועדה. בנוסף לכך קיים יומן ראש

הלשכה שלי (אותו הגשתי בעדותי הקודמת) וקיימות עדויות של קצינים, אני

מציין את המקור עליו התבססתי בגוף כל פרק ופרק מעדותי. יחד, כל

זמקורות הללו נותנים תמונה רציפה ושלמה יחסית למהלך האירועים

והשיקולים בחקופה האמורה.

ט ב ו ם

לסכום דברי מבוא אלה אני מבקש את רשות הועדה להציג אספקט אישי של הדברים: -
בעת הצגת מסכת הענינים עד כה (וכן אנקוט גם בהמשך) השתדלתי מאוד להיות
צמוד ונאמן למקורות. אם כי כך ניחן לדייק בניחוח המהלכים השונים, הרי
שאין הדבר אפשרי לעקוב ולהבין את האוירה ששררה בתקופת הלחימה בפיקוד.
טבעי שלאחר זעזוע כה יסודי כפי שעם ישראל עבר במלחמת יום הכיפורים
החולף, נוצרות אגדות, חלקם משופח על ידי גורמים כאלה או אחרים, חלקם
רואה אור בפרסומים שונים ומטבעם של אגדות שהן מעוותות את המציאות.
אני רוצה לבקש, ואני רואה בכך חשיבות רבה, שהועדה תקשיב לחלק מהקלטות
שמצויות אצלי, (ואשר הסטנוגרמות שלהם נמסרו לכך על ידי בזמנו) על
מנת להתרשם באופן בלתי אמצעי מצורת ניהול הקרב, מתן הפקודות,
ומהאוירה ששררה ביני לבין מפקדי האוגדות. הייתי מבקש שהועדה גם תזמין
ותשמע עדויות מפי קצינים והיילים ששהו בחמ"ל פיקוד דרום במשך המלחמה
באותו הקשר,

יש לי טענות קשות באשר לתהליך העברתי מפיקוד הדרום. העברתי נעשה על ידי
הודעה ששמעתי בחדשות ברדיו, ללא הודעה מוקדמת, ללא תיאום ואישור הרמטכ"ל
דאז, ולדעתי ללא כל סיבה ענינית שהיא. (חומר יוגש בנפרד).
הופעלו נגדי כלים רבי עצמה, דעת קהל נסערת - שמעות, הצנזורה הצבאית, עתונות,
שתארו אותי כאילו התמוטטתי, מחבלבלתי, שפיקודי לא נשמעו לי. כל הסיפורים
הללו הנם שקר מוחלט. מעולם לא התמוטטתי והקשיים שהיו לי בהטלת המרות
לא נבעו מעצם כישורי, יכולתי וכשרונותי, אלא היו בעיקר עם אלוף אחד
שלא ביצע פקודות, לא שלי, לא של הרמטכ"ל ולא של שאר הממונים עליו.
את כל החומר הנוגע בדבר אני מגיש במצורף (תיק עתונות).
לדעתי יש לקביעה ברורה בנושאים אלה חשיבות ממלכתית ומוסרית עליונה, כיוון
שקצינים.

הערה
11
הערה
11

וחיילים רבים "ישבו" על רשת הקשר והאזינו לסרובו המפורש של

אלוף שרון למלא את פקודתי, פקודת ר/א בר-לב ופקודת הרמטכ"ל .

8

עקרי דברים 080115 082315

עקרי דברים 080015 082315

מקדונת - 0577777777

[illegible]

1700	1699	1698	1697	1696	1695	1694	1693	1692	ברך	חריק	חברת	חיר	הפקד	ה-ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל	ח'וב	ח'ענבל
------	------	------	------	------	------	------	------	------	-----	------	------	-----	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------	------	--------

[illegible]

מחילת המעשרות	1045
קידוש לחם לכתוב	1330
הזכרון קדש וקדש	1415
קידוש לחם לכתוב	1445

שר המסחר והתעשייה

1.11.1973

ירושלים

מס

מ"ה 46-1074
18.10.74

לכבוד

אלוף שמואל גונן
אלוף פקוד הדרום

[Handwritten signature]

עם סיום שרותי, רצוני להביע לך את תודתי על יחסך והערכתי את פעלך בחקופה גורלית זו.

פינויי למפקד הבכיר בפקוד העמיד אותך במצב מסובך ועדין. במצב מיוחד זה השכלת למצוא שיטת עבודה ויצרת אפשרות לשחוף פעולה בינינו במלחמתנו נגד הצבא המצרי. על כך נחונה לך תודתי.

אף כי השלב הקשה במלחמה הסתיים עוד לפני בואי, היו גם בהמשך בעיות טכיות וקשות. בקיאותך היסודית בלוחמת השריון והערכתך הנכונה את האויב המצרי, תרמו רבות לנהול המלחמה ועל כך רצוני להביע לך את הערכתי.

אני משתחרר בהרגשה כי הפקוד נשאר בידיים איחנות והגנני מאחל לך המשך שרות מוצלח.

בברכה,

[Handwritten signature]

חיים בר-לב
ר/אלוף (מיל.)

נספחים

צהרצאת פתיחה

סלולר - סלולר

5.4.4

1. נספח מס' 1
סקירת מודיעין מיוחדת
שחזור תכנית המתקפה המצרית
ל"מלחמת יום הכפורים"
2. נספח מס' 2
סקירת מודיעין מיוחדת
דיון בנושא כיבוש המיצרים
בסיני בכלל וכיבוש מיצרי המחלה
בפרט.
3. נספח מס' 3
מסמכי שלל מצריים 116/11
4. נספח מס' 4
מסמכי שלל מצריים 391/12
5. נספח מס' 5
יומן רל"ש רמטכ"ל.
6. נספח מס' 6
כנס רפידים 5 מרץ עדות ס. מפקד
252, ק. אב"מ 252.
7. נספח מס' 7
יומן מבצעים מס' 4 דף 6
8. נספח מס' 8
יומן מבצעים מס' 2 דף 6
9. נספח מס' 9
איגרת מודיעין טכנית 22/73
הפעלת נ"ט ע"י המצרים
במלחמת יום הכפורים סכום ראשוני

אסמכי 80/11

10 נספח מס' 10

פיקוד הדיונים
מודיעין

מוד | 506.10 | 639

למסמך

סודי

MS-37	2261
17.11.74	

סקירת מודיעין מיוחדת

שחזור תכנית המתקפה המצרית

ל"מלחמת יום הכפורים"

ת. 9/74

כל המסמך חוכן מספר זה, כולו או מקצתו, לידעת
אנשים שאינם מוסמכים לכך, עובר על חוקי בטחון
המדינה. כל המוצא מסמך זה, נדרש למסרו לתחנת
הקורבא של משרת ישראל או המשטרה הצבאית.

תאריך 7 במרץ 74

ג'תק מס' 9
מסמך זה מכיל 6 דפים

סודי

ס ר ו
- 1 -

פיקוד הרורים
מורדי עין
ע ר פ י
טלפון 343
מד -639-2294
9 כ מרץ 74
עוחק מס' 1. מתוך 2. עוחקים
מסמך זה מכיל 3. עמודים

שחזור תכנית המתקפה המצרית ל"מלחמת אוקטובר"

הקדמה

1. תכנית המתקפה המצרית בקראה "גרנית 2 משופר" ומקורה בתכנית מבצע לכיבוש ס. נ "גרנית" אשר עברה מספר עדכונים בהתאם לשינויים בהערכות המצרים לגבי הקרקע והאויב הערוך מולם.
2. אין בידינו שום מסמך המתאר את תכנית הפעולה בשלמותה אולם עפ"י מספר מסמכי של ברמת הארמיה והדיביזיה וחומר תרגילים ניתן לשחזר בקירוב וברמת דיוק טובה את התכנית בכללותה.
3. מירב האיבפורמציה, הן בכמות והן בפירוט, מתייחס לאשר תוכנן במסגרת ארמיה 3 ולכן האמור לגבי ארמיה 2 הינו ברובו בחזקת הערכות שנעשו על ידינו.

נספחים

- נספח א' - מפת קווי ההתקדמות המתוכננים ל-דיב' 2 חי"ר
נספח ב' - מפת קווי ההתקדמות המתוכננים ל-דיב' 7 חי"ר
נספח ג' - מפת כללית של התכנית
נספח ד' - שחזור התכנית למרחב מרש"ל.

ס ר ו
- 1 -

פיקוד הדרום
מ ו ד י ע י
מד - 639-2294
עוהק מס' 9.

שיטה כללית

1. גישור התעלה וצליחתה ע"י דיביזיות ה-חי"ר - כל דיביזיה בגזרתה, השתלטות על קו המעוזים והתעוזים תוך השמדת כוחות צה"ל הערוכים בהם. הצליחה תתבצע תחת חיפוי ארטילרי מסיבי מאורגן וקצר (כ-40-35 דקות) עפ"י תכנית אש מוכנה מראש.
2. ביסוס ראש הגשר בעומק של 10-12 ק"מ בכל אחת מהגזרות הארמיות וחילוץ ע"י חטיבת שריון לכל דיביזיה חי"ר. חטיבות השריון היבן עתודות הארמיה בשלב זה.
3. הערכות להגנה בראש הגשר ונלימת התקפות בגד של כוחות המילואים של צה"ל. משך השלב לא מוגדר מראש ויקבע עפ"י המצב הצבאי והמדיני שיווצר. בהתאם לקביעה זאת יוחל בביצוע השלב של פיתוח המתקפה מזרחה.
4. צליחת התעלה ע"י דיביזיות השריון והמשך פיתוח המתקפה כלפי מזרח במאמץ עיקרי אחד ומספר מאמצים משניים בשיתוף עם הכוחות הערוכים בראשי הגשר שממזרח לתעלה במגמה להשתלט על קו המוצא המזרחי של המעברים - פתחת רפידים - ובציר הצפוני כנראה בין בלוזה לביר אל עבר אן מצפון.
5. במסגרת שלב זה פיתוח מאמץ כלפי מרש"ל בעוצמה של חטיבה ממוכנת.

הפעלת כוחות מיוחדים

- א. בצמוד לשלב הצליחה-הפעלת מארבי ג.ט. וציוודי טנקים ע"ג בסוללות ובין המעוזים ע"מ למנוע עליית טנקי צה"ל לעמדות ירי ע"ג הרמפות.
- ב. במשך הצליחה ולקראת פתוח המתקפה מזרחה - הפעלת כוחות קומנדו לחסימות צירים, ושיבוש השליטה והקשר.

שליבים

7. שלב א' - "ע" עד "ע + 2"
- א. צליחת התעלה וביסוס ראש גשר בעומק של 10-12 ק"מ ממזרח לתעלה תוך חיסול קו המעוזים והתעוזים וכוחות צה"ל הערוכים במרחב זה.
8. שלב ב' - "ע + 3" עד "ע + 4/5"
- א. התקפות והתבצרות בראש הגשר והריפת התקפות בגד של כוחות המילואים והעתודות של צה"ל.
- ב. כהכנה לשלב ג' צליחת חטיבה ממוכנת מ-דיב' 6 והתבססות לקראת פתוח המאמץ לעבר מרש"ל.
9. שלב ג' - "מ"ע + 4/5" עד "ע + 8/10"
- א. פיתוח המתקפה כלפי מזרח בשיתוף עם דיביזיות השריון לכיבוש המוצא המזרחי של המעברים - פתחת רפידים - הציר הצפוני כנראה באזור שבין בלוזה לביר אל עבר.
- ב. פיתוח המאמץ כלפי מרש"ל במגמה לכבוש את רצועת החוף ולחבור עם כוחות שהובחתו באזור שמראט מטרה ועד א-טור.

3/..

פיקוד הדרום
מ ו ד י ע י
מ-639-2294
עותק מס' 9..

שעת ה"ש"

10. עפ"י אחת העדויות בקבעה שעת ה"ש" לאור האחרון של יום ה"ע". זמן קצר לפני פרוץ הקרבות שונה סעיף זה בתכנית והוחלט על שעה 1400 וזאת מתוך הנחה כי ביום הכיפורים לא תהיה תגובת ח"א של צה"ל כה מסיבית ומהירה כפי שצפויה היתה להיות ביום רגיל. הוחלט איפה להסתכן ולהקדים את שעת ה"ש" וכתוצאה מכך להרויח שעות יום שהם בוחות יותר לביצוע הגישור והצליחה.

פירוט השלבים

11. שלב א' - "ע" עד סוף "ע + 2"

משימת הארמיות לשלב זה צליחת התעלה וביסוס ראש הגשר בעומק של 10-12 ק"מ ממזרח לתעלה עפ"י התכנון מובחנים בשלב זה 3 שלבי משנה:

א. שלב א' - 1 עד סוף יום ה"ע"

- (1) צליחת התעלה ע"י כוחות הדרג הראשון של דיביזיות ה-ח"ר והשתלטות על ראש הגשר בעומק 2-3 ק"מ. הצליחה תבוצע בין המעוזים וחלודה באש ארטילרית מסיבית עפ"י תכנית אש מוכנה מראש (40-35 דקות).
- (2) השמדה וכיבוש המעוזים של כוחות צה"ל ע"י כוחות ח"ר המיועדים לכך וזאת לאחר ריכוך ארטילרי מסיבי.
- (3) פעילות כוחות מיוחדים באזורי הצליחה כדלקמן:
 - (א) החזרת חוליות קומנדו לשיבוש אמצעי השליטה והפיקוד.
 - (ב) החזרת צוותי צידי טנקים במטרה למנוע מטנקי צה"ל לתפוס עמדות על גבי הרמפות שבין המעוזים.
- (4) צליחת כוחות מחטיבה 130 ממוכנת באגפי ארמיה 3 (לא ידוע לנו על תכנון דומה בארמיה 2), שמטרתם לאגוף כוחות צה"ל, לחבור עם כוחות הקומנדו במעברים ולשמש כחסימה לתנועת תגבורות רחוקות אל אזור ראש הגשר. (הערה: בשלב מאוחר יותר ובצמוד לפרוץ המלחמה שונתה תכנית זאת והבחיתו של חט' 130 בדרום בוטלה וכל החטיבה צלחה דרך האגמים).

ב. שלב א' - 2 עד סוף יום "ע + 1"

- (1) הערכות במערך הגנתי על קו המגע שהושג בסוף היום הקודם והדיפת התקפות בגד הצפויות להערך ע"י כוחות צה"ל בשעות הראשונות של יום ה"ע + 1.
- (2) לאחר הדיפת התקפות אלו התקדמות כוחות ה-ח"ר והרחבת ראש הגשר עד לעומק של 6-8 ק"מ מזרחית לתעלה.
- (3) המשך מעבר כל יחידות דיביזיות ה-ח"ר כאשר לאחר סיום מעבר הכוחות בל "ע + 1" / "ע + 2" צלחו חטיבות השריון שצוותו לדיביזיות ה-ח"ר-חטיבה לכל דיביזית ח"ר.

4/..

פיקוד החרוס
מ ו ד י ע י
מד -639-2294
עותק מס' 9...

(4) הנחתות קומנדו במטרה לשבש תנועת תגבורות צה"ל עפ"י גבול הגזרות הבא:

- (א) עד ציר ראס סודר-טסר-בלוזה יחידות קומנדו ת"פ הארמיות.
- (ב) מעבר לציר זה כוחות קומנדו ת"פ ה-מטכ"ל. בליל ה- "ע + 1" / "ע + 1" יוצחתו במעברים סודר, מיתלה, ג' יודי, כוחות קומנדו בעוצמה של גדוד בכל מעבר. (סביר כי בתכנון בכללה גם הנחתת קומנדו ת"פ ה-מטכ"ל באזור רומני וטסה). אל הכוחות הערוכים במעברי המיתלה והג' יודי עתידים לחבור גדודים ממוכנים מחטיבת הנחתית שצלה ביום ה"ע" באג ארמיה 3.

ג. שלב א - 3 עד סוף יום "ע + 2"

- (1) כוחות ה-חי"ר בעוצמה של דיביזיות חי"ר ועוד חטיבת שריון בכל גזרה דיביזיונית ערוכים בקווי המגע שהושגו ביום הקודם להדיפת התקפות בגד צפויות של כוחות צה"ל.
- (2) חטיבות השריון שבגזרות דיביזיות ה-חי"ר היבן עתודות ארמיוניות העשויות להיות מופעלות:
- (א) בגזרתן לביצוע התקפות בגד.
- (ב) בגזרתן לבלימת כוחות צה"ל.
- (3) לאחר הדיפת התקפות אלו התקדמות כוחות הארמיה להשגת משימתם הסופית הרחבת ראש הגשר לעומק 10-12 ק"מ ממזרח לתעלה תוך יסור קו המגע בין דיביזיות ה-חי"ר.
- (4) צליחת חטיבה 1 ממוכנת ג-דיב' 6 ממוכנת בליל "ע + 1" / "ע + 2" והתקדמות באגף הדרומי של דיב' 19 חי"ר תוך כוננות לתבועה בציר ואדי סודר עם פיתוח המתקפה כלפי מזרח.

הערה:

לשם הדגמת קווי ההתקדמות שנקבעו לדיביזיות ה-חי"ר מצורפות מפות שבעשו על סמך פקודות המבצע של דיביזיות 2 ו-7 חי"ר.

פיקוד הדרום
מ ו ד י ע י ו
מד -639-2294
עו תק מס'...

12. שלב ב' - "ע" 3+ עד "ע" 4/5

- א. התמקמות כוחות ה-חי"ר והשריון בראשי הגשר שהושגו והערכות להגנה ע"מ להדוף התקפות בגד צפויות ע"י כוחות המילואים והעתודות של צה"ל.
- ב. הפקודה המצריית מכנה שלב זה בשם "העצירה הטקטית", ומטרתה הדיפת התקפות הנגד וגרימת מכסימום אבדות תוך ניהול קרבות הגנה.
- ג. צליחת חט' 113 ממוכנת ב"ע + 3/4" והתמקמות באגף הדרומי של דיב' 19 תוך כוונות לפיתוח המאמץ כלפי מרש"ל.
- ד. הערה: הזמן הניתן כאן לסיום שלב זה הוא זמן שהוערך ע"י המצרים עפ"י פקודות המבצע ביתן להבין כי הדיפת התקפות הנגד של כוחות צה"ל וגרימת מספר אבדות גדול הוא מעין תנאי להמשך המתקפה ע"י הארמיות כלפי מזרח.

13. שלב ג' - "ע" 5/4 עד "ע" 10/8

- א. צליחת דיביזיות השריון 4 ו-21 לאזור ראש הגשר ממזרח לתעלה והמשך פיתוח המתקפה כלפי מזרח במאמץ עיקרי אחד ומספר מאמצים משניים:-
- (1) מאמץ עיקרי לכיבוש איזור רפידים ע"י דיביזיות השריון בסיוע דיביזיות ה-חי"ר:-

- (א) דיביזיה 4 שריון ועוד חט' 25 שריון תתקדם מאזור צומת הג' יודי דרך אם מחצה לכון רפידים.
- (ב) דיב' 21 שריון מאזור איסמעיליה-דורסואר דרך שסה לכון רפידים.
- (ג) חטיבת טק"א א.ס.א, 6 תתקדם בצמוד ו-ת"פ כל אחת מהדיביזיות המשוריינות.

(2) מאמצים משניים

- (א) חטיבה ממוכנת 1 מ-דיב' ממוכנת 6 תתקדם דרך ואדי סודר אל עבר הפתחה המזרחית של מעבר רס ג' ונדי.
- (ב) דיב' 19 חי"ר תתקדם על ציר המיתלה לתפיסת מעבר המיתלה.
- (ג) דיב' 7 חי"ר תתקדם על ציר הג' יודי לתפיסת מעבר הג' יודי.
- (ד) דיב' 2 חי"ר בשיתוף עם דיביזיה 16 חי"ר יתקדמו לכון שסה.
- (ה) דיב' 18 חי"ר אין בידינו נתונים. סביר כי תוכננה למאמץ באיזור הציר הצפוני לעבר בלוזה - רומני ויתכן אפילו ביר אל עבר.

(3) עתודות

- (א) חט' 22 שריון מ-דיב' 6 ממוכנת עתודה ארמיונית בין ציר המיתלה לציר הג' יודי.
- (ב) יתכן חט' 24 שריון מ-דיב' 23 ממוכנת עתודה ארמיונית בגזרת דיב' 16 ו-2 חי"ר.

6/..

ס ו ד י
- 6 -

פיקוד הרום
מ ו ד י
מד - 639 - 2294
עוהק מס...

ב. פיתוח המאמץ כלפי מרחב מרש"ל ע"י חטיבה ממוכנת 113 מ-דיב' 6 ממוכנת השתלטות על המרחב עד אזור א-טור וחבירה עם כוחות קומנדו שהונחתו במרחב זה.
מאמץ זה תחת פיקוד מפקדת פיקוד ים - סוף.

ס ו ד י

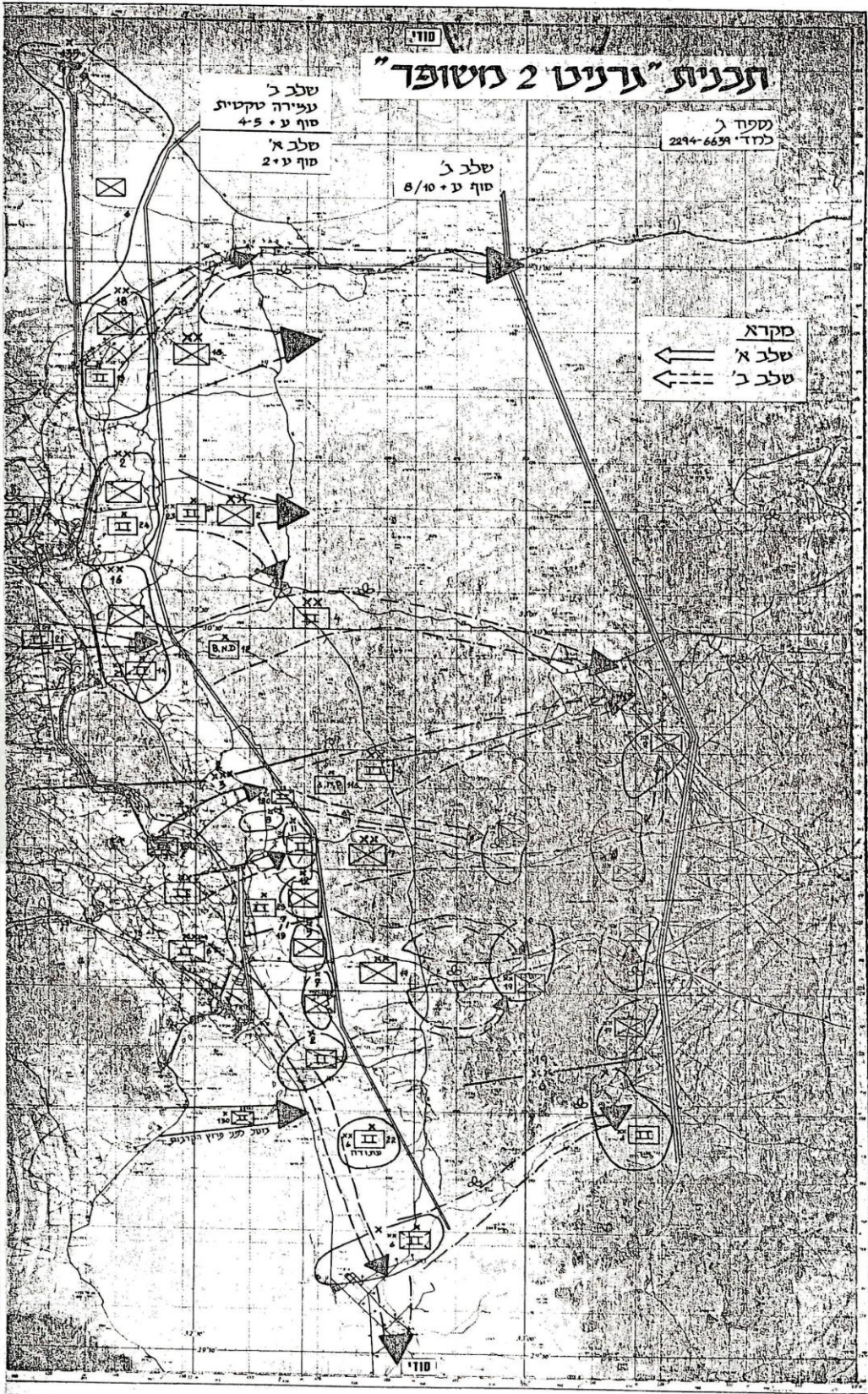
תכנית "גרנט 2 משופר"

מספר ג'
כחוד 2294-6659

שלב ב'
עפירה טקטית
סוף ע' 4+5
שלב א'
סוף ע' 2

שלב ג'
סוף ע' 8/10

מקרא
שלב א' →
שלב ב' - - - →

דף תפוצה

המכוחב	מס. סדר
לשכת האלופ	1
ק. אג"מ	2
פד"מ קדמי-מודיעין	3
אוג' 252-קמ"ב	4
אוג' 143-ע' קמ"ב	5
אוג' 440-קמ"ב	6
אוג' 146-קמ"ב	7
מפג"ש-קמ"ב	8
פיקוד מרש"ל-קמ"ב	9
מרחב טיני-קמ"ב	10
רמ"ח מחקר	11
מח' מחקר-ענף [redacted] רע"ב	12
מח' מחקר-רע"ב 1	13
מח' מחקר-יח' 399-רמ"ד מצרים	14
מח' מחקר-ענף 1-רמ"ד מצרים	15
רמ"ח-מחב"ש	16
רמ"ח הסברה	17
רמ"ח איסוף	18
מחמ"ב ים-ר' מחמ"ב	19
מחמ"ב אויר-ר' מחמ"ב	20
יח' 848-מפקד	21
יח' 848-רע"ב 10	22
יח' 848-ענף 10-רמ"ד (106)	23
יח' 848-מפקד	24
יח' 864-מב"ס	25
יח' 864-מפקד	26
יח' 848-מפקד	27
יח' 848-מפקד	28
מח' מחקר-ר' מד"ת	29
מח' מחקר-רע"ב 7	30
מטכ"ל אמ"ב-ארכיון (2)	31
מה"ד תו"ל-רע"ב היסטוריה	32
תיק עיבי	33
תיק שוטף.	34

מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000

מס' 1000
מס' 1000
מס' 1000

336-24

מס' 1000

מס' 1000

מקורות מודיעין ביטחון

המחלקה לביטחון המדינה
המחלקה לביטחון המדינה

מס' 1000

כל המידע הנכנס למחלקה
המחלקה לביטחון המדינה
המחלקה לביטחון המדינה

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

חלק א' - דיון כללי בנושא רמיצרים

הקדמה

1. ממסמך שלל העוסק בבעיות המיצרים בסיוני ככלל ותקיפת מעבר המיתלה כפרט ניתן ללמוד בפירוט רב על הערכת הקרקע כפי שהמצרים רואים אותה, שיטות לתקיפת מעברים הרריים ותכנון מפורט יותר לכיבוש מעבר המיתלה.
2. בפרק הראשון יעובדו נושאים הנוגעים לקרקע ומיצרים בסיוני והעובדות המופיעות בפרק זה מופיעות כולן גם במסמך השלל המקורי.
3. בפרק השני הבאנו עיבוד של התכנית המצרית לכיבוש מיצר המיתלה. התכנון המובא מתבסס על האמור במסמך אולם הכנסנו מספר שינויים שלהערכתנו יבוצעו בשטח. יש לזכור כי אין תאריך למסמך ולהערכתנו הוצא בשנת 1971. סביר כי גם תכנית כזאת עברה מאז מספר רב של שינויים ועדכונים, הנתונים המקוריים הובאו בגוף הסקירה במקומות בהם מצאנו לבכון להדגישם.
4. בפרק האחרון מצאנו לבכון לשוב ולהדגיש מספר בקורות העולות מחוץ המסמך כאשר לחלקם השלכה על ההערכות העתידה של צה"ל עם תם שלב הפרדת הכוחות.
5. קריאה נעימה.

בחירת סוג הכח לכיבוש רמיצרים

6. בניתוח אופי השטח קובעים המצרים כי הקרקע היא לטובת המגן ולרעת התוקף. לדעתם בגרמים קשיים לכח התוקף בעיקר עקב הבעיות הבאות:
 - א. קשיי פריסה והגבלת התנועה לצירים הקיימים ורצועה צרה ביותר סביבם.
 - ב. צמחיה דלילה ביותר ואפשרויות מסתור והסוואה דלות.
 - ג. מקורות מים מועטים ודלים.
 - ד. מתאפשרת רק התקדמות איטית של הכוחות התוקפים.
7. ע"מ להתגבר על הבעיה מיעדים המצרים לתקיפה כוחות ממוכנים בשילוב עם כוחות קומנדו ומתוגברים ע"י טנקים, ארטילריה ואלמנטים הנדסיים.
8. בנוסף מדגישים המצרים את חשיבות הסיוע הארטילרי והאווירי לכח התוקף.
9. כלקח ממלחמת תימן הוכח כי הקומנדו הוא המתאים ביותר ללוחמה בשטח הררי ולכן מיעדים המצרים כוחות אלו לצורך תפיסת המצרים. יצויין כי גם עם תם הקרבות נערכו על ג'בל עתקה כוחות קומנדו וצנחנים כתוצאה מאותם שיקולים.

פיקוד הדרום
מ ו י ע י ז
ע ר פ י
טלפון 343
מד -639-2246
23 פבר' 74
עותק מס....מתוך...עווקים
מסמך זה מכיל ...עמודים

דיון בנושא כיבוש המיצרים בסיני בכלל
וכיבוש מיצר המתלה בפרט
(נא להפיץ עד רמת ה-מג"ד)

חלק א' - דיון כללי בנושא המיצרים

עמוד

1. הקדמה 2
2. נחירת סוג הכח לכיבוש המיצרים. 2
3. הנחות יסודי לחכנון כיבוש המיצרים. 3
4. דרכי פעולה אפשריות ל-צה"ל בהגנת המיצרים. 3
5. שיטות לתקיפה וכיבוש המיצרים. 4
6. אימון הכח בכיבוש המיצרים. 4-5

חלק ב' - כיבוש מיצר המתלה ע"י דיביזיה 19 חי"ר

7. כוונה 6
8. שיטה כללי. 6
9. סד"כ למתקפה 6
10. שלבים 6-7
11. כוחות ומשימות 7-9
10. חלק ג' - סיכום ומסקנות 10

נספחים

- א' - התכנית המוערכת לכיבוש מעבר המיתלה.
- ב' - מפת הערכת קרקע סיני (הערכת מצרית).
- ג' - שיטות לתקיפה וכיבוש המיצרים.

פיקוד הדו
מ ו ר י ע י
מ ד -639-16
עותק מס'...

הנחות יסוד לתכנון כיבוש המיצרים

10. צה"ל אינו מחזיק כוחות קבועים במיצרים.
11. המיצרים חפורים, מבוזרים ומוכנים לתפיסה.
12. בהנחה כי ל-צה"ל תהיה התראה מוקדמת מערכים המצרים כי המיצרים יתפסו ע"י כוחות ב-סד"כ מספיק ובמועד מוקדם כך שיספיקו להתארגן ולהתנצר במערכים הקיימים.
13. בהנחה כי לא תהיה ל-צה"ל התראה מוקדמת יוצבו במיצרים כוחות בסוגים וכוחות עתודה שיוכנסו במהירות למערכים. במקרה זה יהיו הכוחות התופסים את המעברים מאורגנים בהגנה חפוזת לפחות בשלבים הראשונים.
14. אפשרות תפיסת המיצרים ע"י צה"ל בשלב הראשון ע"י כוחות מונחתים בעוצמה של עד גדוד בכל מיצר וזאת תוך 4-5 שעות מתחילת העמסת הכוחות על מסוקים.
15. תקיפת כל המיצרים בו זמנית תשלול מ-צה"ל את האפשרות לתגבר את הכוחות בקו החזית וכן את אלו הערוכים/שיערכו במיצרים.

דרכי פעולה ל-צה"ל בהגנת המיצרים

16. ממערב למיצרים

- א. בשלב זה תתבסס ההגנה על מוצבים קבועים שיוקמו ויתפסו בפתחות המערביות של המיצרים תוך שאיפה למנוע כניסה אל תוך המיצרים. לצורך כך יוקמו בקו יקוש שיאפשרו חסימת המיצרים ע"י פיצוצים.
- ב. לאחר הדיפת ההתקפה על המיצרים התקפות נגד באגפי הכח התוקף תוך הסתייעות בחיל האויר.

17. בזמן הלחימה בתוך המיצרים

- א. הגנה עיקשת במעוזים מוכנים לתפיסה או תפוסים לאורך המיצרים תוך הסתייעות במיקוש ובקודות יקוש לאורך הציר.
- ב. ביצוע התקפות נגד ע"י כוחות עתודה לעבר כוחות מונחתים/מוצבים.
- ג. ביצוע מארבי נ.ט. לאורך הציר בתוך המיצרים ע"מ להכות בכח המתקדם תוך הסתייעות בחיל האויר.

18. במוצא המזרחי של המיצרים

- א. החשת הכח המתקדם במיצרים ע"י מארבי נ.ט. מיקוש, נק' יקוש ואש ארטילרית.
- ב. ביצוע התקפות נגד לעבר המוצא המזרחי של המיצרים עם יציאת הכח המתקדם א השטחים הפתוחים שבמזרח.
- ג. חסימת הכניסה המערבית למיצרים באמצעות כוחות מונחתים/מוצבים ע"מ למנוע הכנסת עתודות.

ש מ ר ר
- 4 -

פיקוד הדרום
מ ר י ע י
מד- 639-2246
עוהק מס'...

שיטות לתקיפה וכיבוש רמיצרים

19. דרך א'

- א. הנחתה/הצנחה של כוחות מיוחדים בשבי צידי המעברים. במקרה של הנחתה רק במקום אחד (חוסר באמצעי הנחתה) היא תבוצע במוצא המזרחי של המעברים תוך הוצאת כוחות שמטרתם לחדור תוך כדי לחימה דרך המיצר ולחבור עם הכוחות המתקדמים ממערב.
- ב. גודל הכח המונחת-עד גודל בכל צד של המעבר.
- ג. ראה שרטוט א' בנספח ג'.

20. דרך ב'-(תבוצע במקרה של חוסר בכוחות מונחתים או אמצעי הנחתה או מקומות הנחתה)

- א. תקיפה ולחימה בתוך המיצר ממערב למזרח בעוצמה של גודל ממוכן המאומן במיוחד לצורך כך.
- ב. במקביל איגוף עמוק אל עבר המוצא המזרחי של המיצרים בעוצמה של עד חטיבת חי"ר.
- ג. ראה שרטוט ב' בנספח ג'.

21. דרך ג'-(במידה וקיימות מספיק דרכי עקיפה)

- א. תקיפה ולחימה בתוך המיצר ממערב למזרח במטרה לטהר ולכבוש.
- ב. הכנסת כוחות אוגפים באגפי המיצר ע"מ לסייע לכח העיקרי.
- ג. ראה שרטוט ג' בנספח ג'.

אמון הכח

22. המצרים מדגישים את הצורך באמון הכוחות לקראת ביצוע המשימה, וזאת במיוחד לאור התנאים הקשים בהם תתבצע הלחימה.
"הבסיון הוכיח שכוחות מאומנים בצורה מתאימה. חמושים בנשק מתאים והפועלים תחת פיקוד נמרץ מפיקים תועלת מהתכונות הטבעיות של המעברים לשם הפתחה והשמדת האויב...כוחות אלה עשויים להביא תועלת מכסימלית במדה ויאומנו בשטח דומה לשם המבצעים העתידים לבא".

23. להלן הנושאים עליהם מושם דגש בזמן האימון:
 - א. אימון לפעולה לילית, הכוחות יאומנו בהדרגה מתרגיל בשעות היום דרך לילוח ירח ועד לפעולה בלילות חשוכים לגמרי.
 - ב. אימון מיוחד בזיהוי כילים ביום ובלילה.
 - ג. הדגשה ותרגיל נושא שיתוף הפעולה בין כל הכוחות הפועלים.
 - ד. נווט מדברי בלילה.
 - ה. הכנה פסיכולוגית מתאימה לקראת המשימה המיועדת.
 - ו. אימוני כושר גופני.

5/..

ש מ ר ר

פיקוד הדרום
מ ו ד י ע י ו
מד -639-2246
עוהק מס'...

ש ו מ ר
- 5 -

- ז. אימונים צבאיים רצופים חוץ שימת דגשים על:
- (1) פעולה בקבוצות קטנות בציר אחד או במספר צירים.
 - (2) אימון יחידות בלחימה בשטחים הרריים.
 - (3) אימון להסתגלות לחבאים קשים למשך 4-5 ימים.
- ח. הדגשת חשיבות הרמה המושגת בנושאי אימון הפרט.
- ט. אימוני חי"ר בשילוב עם טנקים ובמיוחד הקשר בין ה-חי"ר למפקד הטנק.
24. חכנית האימונים מדישה את הצורך בעריכת מבחנים חוזרים וגשנים להערכת הרמה המושגת ולניפוי כח האדם שאיבו מחאים למשימה.
25. מודגש הצורך בהקניית מורל גבוה ובטחון באפשרויות המשימה:
- "...ידע ט ב בנושאים צבאיים משמש ערובה לנצחון".

ש ו מ ר

ש מ ר
- 6 -

פיקוד הדרום
מודיעין
מד-639-2246
עוהק מס'...

חלק ב' - כיבוש מיצר המיתלה ע"י דיביזיה
19 חי"ר
(ראה עמ' 2 סעיף 3)

כוונה

1. כיבוש מעבר המיתלה וביסוס מערך חי"ר במוצא המזרחי של המעבר.

שיטה כללית

2. תקיפת המעבר בכוחות ממוכנים תוך הפעלת כוחות מיוחדים לחסימות וקידום כוחות באיגופים מקומיים ועמוקים לאורך המיצר:-
 - א. תפיסת המיצר וחסימתו ע"י כוחות מיוחדים שיונחתו/יוחדרו לפני ובראשית המתקפה.
 - ב. תקיפת המעבר ע"י כח ממוכן שיבוע בתוכו ממערב למזרח.
 - ג. איגוף עמוק של כח ממוכן בצירי ראס-סודר-ראס ג'ונדי והגעה עד לפתחה המזרחית.

סדר"כ למתקפה

3. חטיבה ממוכנת 2/דיב' 19 חי"ר (במסמך גדוד ממוכן).
4. חטיבה ממוכנת 1/דיב' 6 ממוכנת (במסמך גדוד ממוכן מוגבר).
5. 3 גדודי קומנדו/צנחנים (במסמך 3 גדודי קומנדו צנחנים).
6. כח חי"ר-עד חטיבה/דיב' 19 חי"ר.
7. חגבור באלמנטים של ב.ט., הה"ב, הגנה אווירית, ארטילריה בנוסף על האורגניזם נדיביזיה.

שלבים

8. להערכתנו חתבצע המתקפה על מיצר המיתלה ב-3 שלבים:
 - א. שלב א'- מ"ע"1 ועד "ע" (רק במסמך. להערכתנו יופעל בסמוך או אחרי "ש").
הנחתת/החדרת קומנדו בפתחה המזרחית לשיבושים והטרדת התבועה והשליטה על הציר ובסביבתו.
 - ב. שלב ב'- מ"ע"1 ועד "ע" + 1"
 - (1) הנחתת/החדרת קומנדו/צנחנים בשחר יום ה-"ע" ולהשתלטות על הפתחות המערביות והמזרחיות של המיצרים.
 - (2) תבועת כוחות ממוכנים ממערב למזרח כמגמה להשתלט על הכביסות המערביות של מיצר המיתלה וראס ג'ונדי.

7/..

ש מ ר

ש מ ר
- 7 -

פיקוד הדרום
מ ו ד י ע י
מד -639-2246
עוהק מס'...

ג. שלב ג' - מ"ע + 1" עד "ע + 2"

- (1) המשך כיבוש מיצר המתלה הגעה לציר המזרחי וחבירה עם הכוחות שהונחתו שם בשתי יום ה"ע".
- (2) הגעה לפתחה המזרחית של מיצר המתלה ע"י הכח האוגף דרך ואדי סוור.

כוחות ומשימות

9. שלב א'

- א. הנחתת גדוד קומנדו (או החדרה) לפתחה המזרחית של מיצר המתלה במטרה לשבש את התנועה על הציר ולפעול לשיבוש מערכות השליטה והפיקוד באזור.
- ב. להערכתנו קיימות 2 אפשרויות להכנסת הגדוד לאזור:
 - (1) הנחתת הגדוד ממסוקים בקרבת הפתחה.
 - (2) החדרה רגלית ע"י איגוף עמוק מצפון למעבר המתלה.
 - (3) באם תבחר אפשרות 2 סבירה החדרה דרך ואדי אבו טיול מצפון למעבר המתלה. יצויין כי ציר זה הוזכר במסמך המקורי.

10. שלב ב'

- א. מאמץ מובחן
בעוצמה של 2 גדודים מהכוחות המיוחדים לתפיסת הקצה המערבי והמזרחי של מיצר המתלה. גדוד בכל צד של המעבר.
- ב. מאמץ עיקרי
חחילת תנועה של חטיבה ממוכנת 2 מ-דיב' 19 חי"ר אל הפתחה המערבית של מעבר המתלה להשתלטות עליו ולחבירה עם גדוד הקומנדו שהונחת שם.
- ג. מאמץ אוגף
תנועה של חטיבה ממוכנת 1 מ-דיב' ממוכנת 6 ואדי סוור והשתלטות עליו.
- ד. מאמץ משני
איגוף מקומי של כוחות חי"ר מדינזיה 19 חי"ר סה"כ חטיבה ב-2 המאמצים:
 - (1) מצפון דרך ואדי אל חג'.
 - (2) מדרום דרך ואדי אל חמר.
 במטרה לסייע בהשגת כיבוש הפתחה המערבית של מעבר המתלה.

8/..

ש מ ר

ש מ ר
- 8 -

פיקור הדורס
מ ו ר י ע י נ
מ ר -639-2246
עוהק מס'...

11. שלב ג'

א. מאמץ עיקרי

המשך תנועת חטיבה 2 ממוכנת ועוד כוחות חי"ר מ-דיב' 19 בתוך מעבר המיתלה במגמה לכבוש ולחבור עם גדוד הקומנדו שהונחת ביציאה המזרחית של המעבר.

ב. מאמץ אוגף

המשך תנועה של חטיבה 1 ממוכנת מ-דיב' 6 ממוכנת מפתחת ואדי סודר אל הכניסה המזרחית של מעבר המיתלה. במקרה של חסימת מאמץ זה אפשרי איגוף מקומי מצפון ע"מ להשיג את המגמה שנקבעה.

הערות

- א. במקרה של כשלון הגסיון לחבור עם הכוחות הערוכים בפתחה המזרחית של מעבר המיתלה אפשרי סיוע מגזרת דיביזיה 7 חי"ר דרך ואדי אם סויל.
- ב. לדעת המצרים רצוי ביותר לבצע פעולות הטרידה וחבלה ע"י קבוצות קטנות של כוחות מונחתים במרחב שממזרח למעברים. קבוצות אלו יתקפו ויחבלו במיתקני קשר ובקרה מפקדות, ציבורות מים וקווי טלפון. פעילות זאת תתחיל יומיים שלשה לפני יום ה-"ע" ותכוון בין השאר לבילבול והטעיית כוחות צה"ל.
- ג. במדה ותבחר פעולה המבוססת על הפתעה לא יבוצע האמור בסעיף ב'.

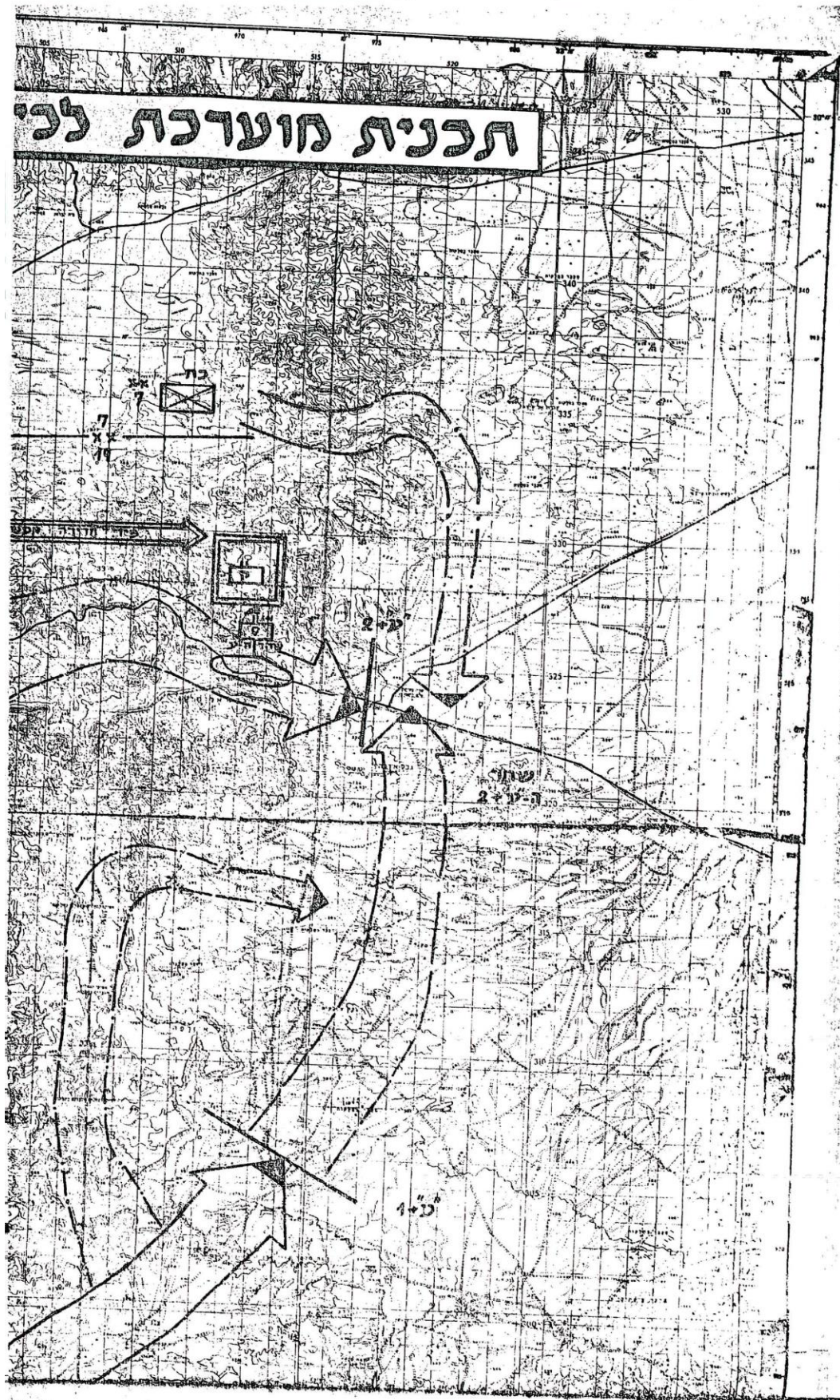
12. שעת ה-"ש"

- א. עם אור ראשון.
- ב. עם אור אחרון.
- ג. מותנה בשילוב חקיפת המיתלה במסגרת אחת מדרכי הפעולה שיבחרו ע"י המצרים (ראה דפ"א בהוצאת פד"מ).

9/..

ש מ ר

תכנית מוערכת לכי

פיקוד הדרום
סודי ע"ן
מד-639-2246
עוהק מס'...

ש מ ר
- 9 -

טבלת כוחות ומשימות

מס' סדר	הכח	המשימה	שלב א'	שלב ב'	שלב ג'
1	כח משימה עיקרי: חט' 2 ממוכנת/גד' סמוכן (מוגבר)	תנועה בציר המיתלה: השתלטות עליו	על בוקר ה-"ע" בהתארגנות תנועה לכיוון הפתחה המערבית(כניס הרחב)	פריצה בכביש ותנועה בתוך המיצר להשתלטות על חלקו המערבי של מעבר המיתלה	יום ה-"ע" + 1 המשך התקדמות והגעה לפתחה המזרחית. וחבירה עם כוח הקומנדו המונחת שס.
2	כח אוגף עיקרי חט' 1 ממוכנת/גד' סמוכן (מוגבר)	תנועה בודי-א-טווי והתחברות לפתחה המזרחית	תנועה לפתחת הציר. הצפון לרט ט.וי	התקדמות בציר לט ס ג נוי	עם שחר ה-"ע" + 1 מתחבר לכח הקומנדו הערנך בפתחה המזרחית
3	כוחות אוגפים מקומיים יח' הי"ד/ממוכן/מוסע	התנועה כראדי אל-זג ובמעבר א-זהה	התארגנות לתנועה לכיוון פתחות הצירים(כניס הרחב)	איגוף בודיות ותנועה עד ממזרח למיצר המערבי וחבירה עם כח המשימה העיקרי	המשך התקדמות עם הכח העיקרי
4	גד' קומנדו + מרג' ו-ב"ט	חסימות וסיכוש התנועה בפתחה המזרחית	נחת ב-"ע"-1 משני צידי הפתחה המזרחית ומפעיל חוליות להטרת התנועה על הציר	ממשיך בפעולותיו	מצטרף לכח 5
5	גד' צנחנים	תפיסת המיצר המזרחי מצבת פרקי	מונחת עם "ש"	תופס ומשתלט על הציר במעבר המזרחי	חוסם המקומס
6	גד' צנחנים	תפיסת המיצר המערבי	מונחת עם "ש"	תופס ומשתלט על הציר במיצר המערבי	

10/..

ש מ ר

פיקוד הדרום
מ ו ד י ע י
מר -639-2246
עוהק מס'...

חלק ג' - סיכום ומסקנות

1. להערכתנו בתקלו המצרים בבעיות בהפעלת כוחות מיוחדים, לדעתנו יסיקו המצרים מסקנות באשר לשתי תחומים בנושא זה:
א. שיטת ההבחנה ממסוקים היא בעייתית עקב שיעור הפגיעות הגבוה, בודאי ידוע להם כי חלק ניכר מהפגיעות במסוקים נעשה עוד בהיותם באויר.
ב. קשיים רציניים בתספוק וחבירה עם כוחות אלו.
2. כתוצאה מכך נראה לנו כי המצרים יעברו להחדרת כוחות מיוחדים בתנועה רגלית אל היעד, הפעלה רגלית בעשית סבירה יותר ביחוד בסווחים קצרים יותר.
3. יצויין כי המסמך מזכיר את ואדי אל-טוול (מצפון למיצר המיתלה) כציר אפשרי להחדרת כוחות מזרחיים. יש לצפות להעברת כוחות בציר זה או בצירים אחרים שבין מיצר הג'ייר והמיתלה כגון ואדי אל-טוול, צירים אלו יאפשרו גם העברת אספקה ותחמושת לכוחות שיופעלו בפתחה המזרחית של מיצר המיתלה.
4. מודגש כי המצרים רואים את הכה שתפקידו לעבור ולהנחיק בתוך המיצר ככח ממוכן מתוגבר בטנקים ואלמנטים של הנדסה ו-ג.מ. ו-כו'. שילוב כוחות ממוכנים וכוחות חי"ר עם טנקים דורש אימון מקדים והנושא הודגש גם בפרק האימונים. יצויין כי ממסמכי שלל אנו למדים על קיום אימונים בנושא הסעת חי"ר ע"ג טנקים, סביר גם כי החטיבה הממוכנת שתפקידה לעבור במיתלה תפעל יחד עם גדוד הטנקים האורגני שלה.
5. כזכור גדוד 5 מחטיבה 2 ממוכנת מצוייד ב-גמ"שים ב.מ.פ. 1-1. גדוד זה נמצא ב-גדמ"ז דרך קבע עפ"י הסכם הפרדת הכוחות ונראה לנו כי גדוד זה ישמש כגדוד מוביל במסגרת המאמץ של החטיבה הממוכנת לכיבוש המיתלה.
6. המצרים יעריכו בודאי כי הכוחות שינועו לכיבוש המיתלה ובמיוחד הכוחות המיוחדים שיונחתו ויוחדרו יהיו מהוץ לטווח אמ"ט ועל כן חשופים לתקיפות ח"א של צה"ל. נראה לנו כי כוחות אלו יתוגברו באמצעי ג.מ. במיוחד בסילי "ורת".
7. חשיבות מיוחדת מיחסים המצרים לאופן תפיסת המיצרים ע"י כוחות צה"ל, לצורך איסוף מידע צפויות חדירות של חוליות לאיזורים אלו בשלבי ההכנה ע"מ לעדכן את המידע שברשותם.
8. הוצאת התכנית אל הפועל דורשת אימונים מקדימים של כל הכוחות המיועדים לקחת בהן חלק. מן הראוי לציין כי חלק מנושאי האימון המצויינים בסעיף האימונים אותרו על ידינו בתקופה שאחרי מלחמת אוקטובר ביניהם "לחימת גדוד ממוכן במעבר הררי".
9. כתוצאה מהניתוח שנעשה נמסמך עולה ההשיבות שבאופן תפיסת המיצרים ע"י כוחות צה"ל, נראה לנו חשוב ביותר כי יוחזק במקום כח קבוע ביחוד לאור התכנון להחדיר כח קומנדו עוד לפני יום ה-ע" בחדירה שקטה שתפקידו יהיה להתמקם במוצא המזרחי של המעבר.
10. ההערכה כי ואדי אל-טוול וואדי אל-טוול יכולים לשמש כצירים לתגבור מחייבים לדעתנו שליטה על צירים אלו ע"י הערכות ושליטה על הצירים או לפחות חסימתם ע"י מיקושים שימנעו אפשרות שימוש בצירים אלו.

פרקו הדרום
מזרחי ע"י

כספה ב

סודי

קרקע סיני

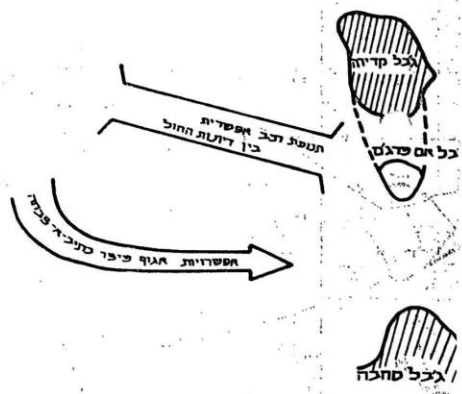
לידי כספי בנסתה של

תנועה פועלת
לרכב חזלי

פיצוי

שיטת פגול בתפרון
נותן לנוס כרכב פחלי

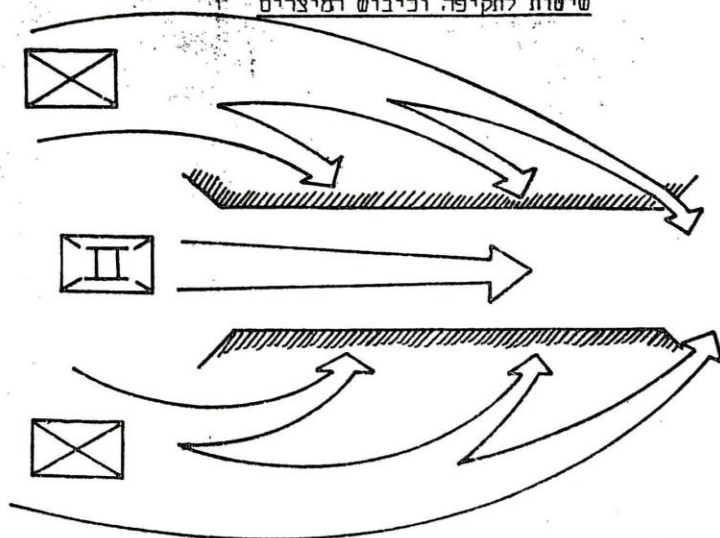
שטח המאפשר
הפרדן בפגולות

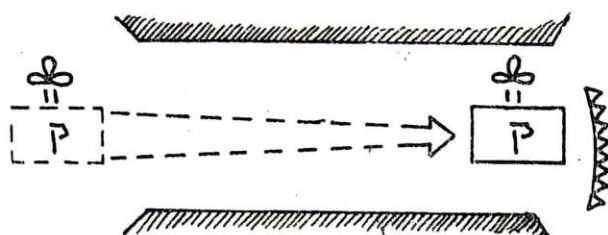
דיונות חוליות
בגובה עד 30 מ'

אחרי ארטור לחסנגות ופיקוח פפבר הפתח

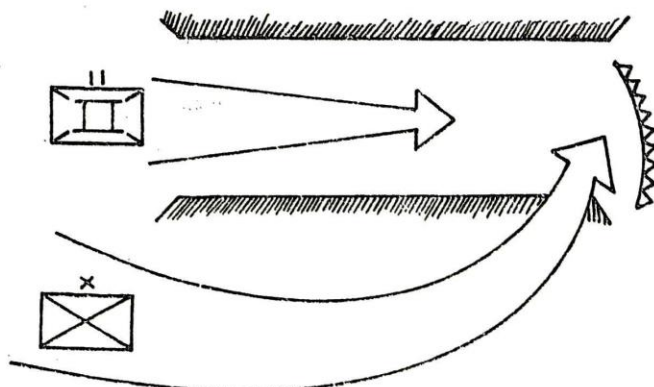
השתלה

דרך א'

דרך ב'

דרך ג'

המכרות	מס' סדר
לשכת האלוף	1
ק. אג"מ	2
אוגדה 143-ע' קמ"ב (2)	3
אוגדה 146-קמ"ב (20)	4
אוגדה 162-קמ"ב (20)	5
אוגדה 252-קמ"ב (30)	6
אוגדה 440-קמ"ב (20)	7
קצח"ר - קמ"ב (2)	8
מזש"ל - קמ"ב (2)	9
מטכ"ל אמ"ב ענף [redacted] -רע"ב	10
מסכ"ל אמ"ב מח' איסוף-רמ"ח	11
מחמ"ב אויר ר' מחמ"ב	12
מחמ"ב ים ר' מחמ"ב	13
יח' 848 [redacted] -מפקד	14
יח' 848-ענף 10-רע"ב	15
יח' 848-ענף 10-רמ"ד (206)	16
יח' 846-קב"ר מרחבי	17
פד"מ קדמי מודיעין רפידים	18
מטכ"ל אמ"ב ארכיון (2)	19
תיק שוטף פקוד דרום מודיעין	20
תוק עביבי פקוד דרום מודיעין עורפי	21
מטכ"ל [redacted] מח' מחקר-רמ"ח	22

מס' 4 - מ.מ. 16

מס' 16 - מ.מ. 4

מס' 350 - מס' 350
מס' 350 - מס' 350

מס' 350 - מס' 350

מס' 16 - מס' 16

מס' 16 - מס' 16

מס' 16 - מס' 16

מס' 16 - מס' 16

מס' 16 - מס' 16

מס' 16 - מס' 16

מס' 16 - מס' 16

מס' 16 - מס' 16

(2) האויב וכול להנחית:

א- עד גדוד חי"ר פלוגת טנקים מיון מחלקה בגל הראשון.

ב- עד 2 גדודי חי"ר פלוגת גדוד תותחים מתנייעים פלוגת טנקים מיון מחלקה בגל השני, לאחר אבטחת ראש חוף.

ג- הנחתת גדוד חי"ר בספינות זולצ'אק.

ו- ההגנה האוירית:

צפוי שהאויב יתגבר את הגנתו האוירית ביחידות טילים, כדי שבקו החזית מול ארמיה 3 שדה יהיו 4 טוללות הוק, וכן ביחידות חת"ם נ.מ. 40 מ"מ בנוסף למטוסי קרב-הפצה.

ז- משימת ארמיה 3 שדה

א- תוך ניצול תוצאות המהלום האוירית והריכוך הארטילרי במשך 38 דקות, תצלח ארמיה 3 שדה בש"פ עם כוחות האויר, וכוחות ההגנה האוירית, כוחות הינ ויחידות הלוחמה האלקטרונית את תעלת סואץ בליל ע 1/2 של המבצעים ברוח דיביזיה 19, ודיביזיה 7 מתגברת. המשימה היא השמדת כוחות האויב המתרכזים במעוזים בגדה המזרחית של תעלת סואץ בקו החזית שמול ארמיה 3 שדה. והשתלטות על 2 ראשי גשר בעומק 8-10 ק"מ באיזורי החוף ודרום האגמים.

הכוחות התוקפים ינצלו את שטחי המים בהעלאת יחידות משנה מחטיבה 130 חי"ר ממוכן עצמאית כדי לפעול נגד אגפי זעורף האויב המתרכז במעוזים בחזית ההתקפה.

יוכנסו לקרב יחידות קומאנדו מהצבא לצורך השמדת מוצבי אויב בעומק, אמצעי ההגנה האווירית שלו, מעבדותיו, אמצעי ההצחה שבאיזור התעלה ובאיזורי המנהלה, צנורות, הקשר הקו, וכן לשבש את היחידות המסוריות שלו עד דרך סדר אלכסון.

בסוף יום ע 2 למבצעים יורחבו ויאוחדו ראשי גשרים של הדיביזיות בחזית ארמיה 3 שדה בראש הגשר של הארמיה בעומק 10-12 ק"מ והכוחות יופנו להגנה עליו ולחיזוקו כמשימה ישירה של הארמיה, ובנוסף לזה להתכונן לבלימה והשמדה של התקפות האויב ומהלומותיו הנגדיות, לשמור על אזור ההגנה מערבה לתעלה בעת ובעונה אחת. כדי לסייע לכוחות הארמיה להתחלט במהירות על ראשי הגשר ולהעלות את יכולתם לבלום את מהלומות הנגד של האויב - יסתננו (יחדרו) קבוצות קומנדו מעוזות המפקדה הכללית (3 גדודים) ביל ע 1/ ע 2 באזור המיצרים ההרריים צ'ור, מתלה אלג'די כשהמשימה היא שיבוש התקדמות עתודות האויב בתוך המיצרים וגרימת אבידות כבדות ככל האפשר לכוחותיו המסוריינים.

הם ימשיכו לבצע זאת עד שיקבלו את הפקודות.

ב- המשימה הסופית של הארמיה

לאחר עצירה טקטית, שבאמצעותה יבלמו ויטמידו את מהלומות הנגד של האויב ויגרמו לו אבידות כבדות ככל האפשר במערכות הגנה עזות - יהיו כוחות הארמיה השלישית שדה מוכנים לעיתות התקפה בעומק ע"י הכנסה לקרב של דיביזיה 4 ודיביזיה 6 דרך ראש גשר של הארמיה, בכיוון אלמליז וכן בזה אחר זה. בט"פ גם דיביזיות הדרג הראשון ישתחו התקפות העומק הטקטי של האויב ויטמידו את עתודותיו ובמיוחד את המסוריינות בט"פ עם שאר כוחות הארמיה השלישית שדה באזור שממערב למיצרים ההרריים, כ"כ להבקיע את קו ההגנה השני של האויב תוך תנועה.

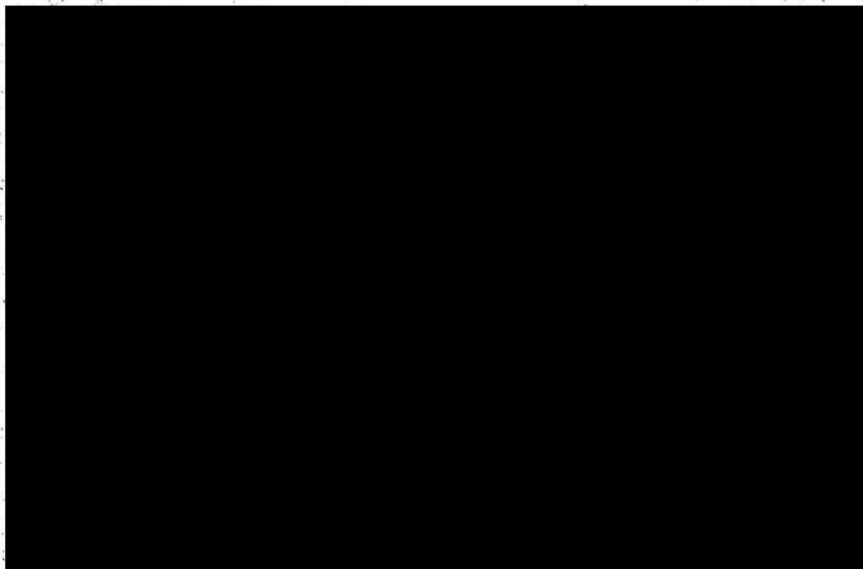
בתום יום ע 4 / ע 5 מתחיל פתוח ההקפה יתחלטו על הפו ראס כדר - ראס אלג'נדי - כדר אלח'אן - ממזרח להר אלג'די כמשימה סופית של הארמיה והכוחות יפנו להגנה על קו זה ויחזקו אותו.

1- ארמיה 3 שדה תפנה את מהלומותיה העיקריות בכיוון דרונית לאגמית - צפנית להר סחאבה - שח"ת אלמליז.

ד- לסייע פיתוח ההתקפה בעומק האויב - תחרונה קבוצות קומנדו (3גדודים) מעתודות המפקדה הכללית בקו החזית של ארמיה 3 שדה מוחית למיצרים בטרם, מתלא ואלג'די כדי לשבש את נסיגת כוחות האויב הנסוגים וכדי לסייע לכוחותינו בהבקעת קו ההגנה השני של האויב ולמנוע ממנו להתגבר את המגננים שלו. כוחות אלה מיד עם הנחתת ייעמדו תחת פיקוד ארמיה 3 שדה.

ה- הארמיה השלישית שדה תיחד כוחות להגנת מערב התעלה ומפרץ כואץ וגזרות הצליחה מזרח לתעלה.

ו- הארמיה השלישית שדה בשיתוף עם כוחות האויב וכוחות היט וכוחות ההגנה האוירית ויחידות המלחמה האלקטרונית יהיו מוכנים לבלום ולהשמיר כוחות העתודה של האויב.

4. מרכזי פיקוד ובקרה

ז- עד יום ע 2

(1) מטה פיקוד קדמי של הארמיה : 3 ק"מ צפון ק"מ 12,5 ירך קהיר-ניאק.

(2) מטה פיקוד של הרמיה הראשית : להבירה (אז אלג'יריה ?)

הוראות אבטחה סכנית לרכב -
מבצע התקפה גרנית - 2 משופר.

שלל מצרים

מתוך אינדקס 536/037
(מבצע גרביט 2 משופר)
דיב' 7 חי"ר

מפקדת דיוויזיה 7 חי"ר

ענף רכב

הוראות אבטחה טכנית מס' 4 לרכב למבצע התקפה גרובית
2 משופר מטה עורפי בקודה (03043339)

מפת לעיון: ואדי אלעשרה - ג'בל עוינד - ימה מרה גדולה - ג' בינה -
המר הגדול - שלופה 50,000:1

שלל העצירה הטקטית בראש הגשר?

א. אחזקה ושימוש.

1. ואחזקה היומית מבוצע לפי המצב הטקטי והוראות המפקדים ע"י
הנהגים ובסיוע כחות התיקונים.

2. יש להשתדל לבצע את האחזקה המחזורית בזמן העצירה הטקטית זאת לפי
המצב.

ב. התיקון:

1. ונבהג טיטה זהה בתיקונים מבוהג העדיפות כך שעדיפות ראשונה תהיה
למכוניות משורצות והמחזקות רכב. לתיקונים שוטפים. רק כשיש
אפשרות ניתן לבצע תיקונים ביבוליים.

2. אצטי התיקונים ביחידות והשכבה "נוגברו" ע"י אמצעי סוגאות החטיבות
והדיוויזיה לשם הצוץ התיקונים והעלאת הרמה הקרבית של הרכב.

3. טדגת רכב והדיוויזיה תתוגבר ע"י חלק מסדגה 6 ג' (ת?) ותפתח (ת?)
בבקורות אסוף רכב מקולקל (?) מט' 6 בקודה ב.צ. (028933:2)

4. יש להמשיך להחיש את יוורנו התיקונים הביבוליים וכל התיקונים
העקריים אל תחנת רכבת "ע" רוד.

5. טדגת רכב והדיוויזיה תעברו במסגרת העדיפות השישית על גשר ב. א.נ. פי
ליד פייח הק"מ 137 / 150 מטפור התעלה ותצטרף אל הקסט הקרמי

בבקודה ב.צ. 03043339 וזאת כושר יהיה בלתי אפשרי לפתח את ההתקפה
לעומק.

ב. הפיזור והחילוץ

1. יש להשתמש ברכב ויילוץ אווריר וכן במכוניות הווזדרות כדי לפצות רכב
מקולקל לצקורות אסוף רכב מקולקל.

2. יתרת התיקונים הביבוליים וכל התיקונים הקשים יפוזרו אל תחנת רכבת
עג' רוד.

3. ציר הפיזור הוא זרך וזלגה ג' בינה.

4. יש לקחת את מכוניות ויילוץ האירוביות המסוקות על הגשרים אחרי
עצבר העדיפות השישית.

אספקה

1. יש להשלים ארגון קו ראשון שבצרכו מקסם 2 מחסן רכב מס' 3
בבקודה ב.צ. (02583344) ליד טימן הק"מ 92 דרך 12.

כח אדם

השלמת האבדות בכח אדם מקצועי יושלמו מחסינת אספקת כח אדם.

פקודת קשר

1. הדוחות צריכים להגיע מידי יום בשעה 1700 ויהיו זכורים לשעה 1600 לאותו יום.
2. יש להשתמש בקוד בטליוס בהתקשרות הקויות והאלחוטיות.
3. ימזנה קצין קשר על רכב במקרה של אי אפשרות לקיים קשר קו ואלחוט.
4. ראש פרע רכב הדיוויזיה ימצא במטה וידע המנהלי של הדיוויזיה בבקודה ב.צ. 03043339 בחוף המזרחי.

קצין קשר ימזנה אחמד בדר
מפקד דיוויזיה 7 חי"ר

קצין מחמד מחמד אלג'מאל
ראש שטח רכב דיוויזיה 7 חי"ר

מפקדת דיוויזיה 7 חי"ר

ענף מבצעים.

הוראות לאבטחה סכרית מס' 5 לרכב למבצע הנוקפה גראזית

2 משורר מס' פורסי בבקודה 02793340

מפות עירן : ראוי אלפיה - ג'בל עזיז - אגמים מריח גדולים - ג'ביפה -
מזרח אגמים מריח גדולים - שליופה - נהר אה חסיבה - ראדי אלג'דר -
באר אלג'ב' אזה - אדר אלחיסאן - מנרב ג'בל דעלק - באר נהארה

שלב פתוח מבצעי הנוקפה לעמק

אוי החוזמה והטלרס

האחזקה היומית והמחזורית והוצע לפי המצב ימשיך והחלוצים המפקדים
באמצעות הבוקרים בעזרת כחור ומסירות.

ב. חקירות

1. כחור הוסיקין יספר מחדש חקירותיו ולהן במסגרתם כמעט ארגון
תקן עצמאית ויטפלו בחקירות וימשיך חק חקן עזיבות לרכב מסורין
וממרוקן.

2. קסם קדמי מכל חזרת חקירות יכלול מדידת זיכרון :

מכרית 2 זרבות + חקירות מסך + מכרית חלוץ מליח מיסיון אחרי הכוחות
ויגישו עזרה מכרית בחקירות פנימי וחיליון.

3. סדנת רכב הדיוויזיה ושליו מסך יספר מחדש מכרית מסך מסך
צורת (?) הארמ + 2 מכרית מסך + חקירות חלוץ מליח + מכרית חלוץ
הינציות.

4. הסדנאות יספרו חקירות חקירות לאקסטה חקירות מכרית חקירות
שליו/שליו חקירות חקירות.

5. סדנת 6 ג' ת. (?) חקירות מסך חקירות מליח שליו חקירות מליח האד
המזרחי של חקירות חקירות 0333340

6. סדנת 6 ג' ת. חקירות מסך חקירות חקירות חקירות חקירות חקירות
חקירות בבקודה 0333343

פירוט והערות

1. אבשי החילוץ האורגני יפתחו בקודת אסוף רכב ביזוק ליד מקומות ריכוז האקסאם הקדמיים.
2. את הקלקולים שאין אפשרות לנעקם יש לפנות אל הצירים והדרכים הראשיות כדי שביחן יהיה לפנותם באמצעות מכונות חודרות או לאסוף אותם אח"כ באמצעות אבשי חילוץ המפקדה הראשית.
3. פלוגה 503 תקצה מכונות להבטיח תנועת הכוחות אל ציר הג' די סדנה 6 ג' ת. תפתחו בקודת אסוף רכב ביזוק מס' 7 ליד הסדנה בקודת 0303340 ממזרח לחעלה החל מסוף היום והשבי של שלב הפיתוח.
5. הקסם הקדמי של סדנה 6 ג' ת. יפתח את בקודת אסוף רכב ביזוק מס' 18 ליד הקסט בבקודה 03373343 ממערב למעבר הג' די החל מסוף היום השלישי של שלב הפיתוח.
6. מבהלת הרכב חטול על עצמה את האזראיות על המעברים ממזרח לחעלה החל מבוקר היום השלישי של שלב הפיתוח.

האספקה

1. חלקי חילוף שבצרכו יושגו מ קטם 2 של מחסן רכב שדה 3 לפי מצב המבצעים.
2. קטם 2 של מחסן רכב שדה 3 יגוע עם תזרומו הבסיס המנהלי שדה.

הפננת הקשר

1. יש להגיש דוח יומי בשעה 1700 כן שייצג את המצב בשעה 1600 לאותו יום.
2. יש להשומש בדרך בטלימנט בתקשורת קרית ואלוטרית.
3. ימורה קצין קשור עם רכב במקרה של אי אפשרות לקיים קשר קרי ואלוטרית.
4. ראש ענף רכב של הדיוויזיה במטה הצורט יגוע אחר.

עמיד קצין מטר אחמד בוזר
מפקד דיוויזיה 7 חי"ר

עקיד מחמד אסטאפיל אלג'מאל
ראש ענף רכב דיוויזיה 7 חי"ר

תרגום : רפי.

הדפסה : שג.

הגהה : נג-רג.

הוראות רמטכ"ל ביהח לפינוי מעוזים

מסמך רמטכ"ל ביהח
26 פבר' 74 סלפוניח.

מקור: יומן רמטכ"ל

נספח א' 5

1. 6 אוק' 1755 רמטכ"ל לאלוף (סלפוניח):

...נחן וקצוב מעוזים שוליים. להשאיר כוחות מרוכזים בגד שמאמץ. אם יש מסלה שוליים.
מוכן לפנות - יש ריב ואפשר לפנות. להחזק עם המעוזים העיקריים.

הערה: רמטכ"ל - מנחה במוצאי שבת, 6 אוק' שעה 1911, יומן מבצעים 1 דף 9.

2. 7 אוק' 0925 רמטכ"ל לאלוף הפיקוד (סלפוניח):

...לפנות מעוזים אם הלחץ חזק מדי...

3. 7 אוק' 0937 אלוף לאלברט:

...כל מעוז לפנות אם אפשר...

יומן מבצעים פיק' דרום מס' 2 דף 9.

4. 7 אוק' 1001 רמטכ"ל לאלוף:

...יש מעוזים שאפשר לפנות - לפנות.

א יומן מבצעים מס' 2 עמוד 10.

5. יום א' 7 אוק' 1100 אלוף לברנ:

...אח אלה שאי אפשר לפנות לחת להם הוראה שבלילה ישאירו הציוד ויפרצו להם דרך אל ציר

הרוחב. אולי אח בודפסט נוציא בסירות גומי אבל השאר לחת הוראה לצאת. אח הפצועים להשאיר

בכדי שימלו בשבי. אני חושב שיותר טוב שיצאו ויפרצו מאשר יפלו בשבי...

...ההסכמים קטנים מאוד פרק ל-דרורה.

יומן מבצעים מס' 5 דף 1.

6. יום א' 7 אוק' 1140 (בקרב):

שר הבטחון בביקור בחפ"ק פיקוד דרום נחן הוראה לפינוי בודפסט.

ה: סכום האלוף).

הערה: בודפסט לא פונחה כלל.

7. יום ג' 9 אוק' 1225

בוצע פונה.

יומן מבצעים 5 דף 8.

נספח א' 7

8.10.73

יומן מס' 4

-6-

תוכן	אל	מאת	זמן
תקבל כוח נוסף ממצמר צפונה לתפס את כל התעלה. אם במילנו יצלח האויר וחכנס, ויש שם גשר, העבור מחלקת טנקים ושומר על הגשר על פורט סעיר נדעבר אחרי שהעביר את הגשר שאריק יבוא מיד להמ"ל הפקוד	קלמן	אלוף	1140
מבקש סיוע אווירי לגדה שניה יש הבכה נפגעים בחזיון.	ע.ק. אנמ אוג'	אלוף	1145
אריק יורו דרומה. קלמן קיבל גזרה צפנית, אריק דרומית מרכזית. כרגע אחת מנהל מלחמה בזהירות שומר עורף יושב על דרך החת"מ, שאף אחד לא יכנס, אחרי שאריק יכנס ויעבור אתכם, אתם מקבלים אחריות על הגזרה כולל דרום מטסה למצמד. מטהר אזור זה ומאייש את המעוזים. לא להוריד אנשים עד קולקון.	אלוף	ברן	114
קלמן כח פיקודי, 2 פלוגות, טנקים יש לי 4 גדודי חרמ"ש מוקטנים. יש לו מחלקה של 269 ו-2 מחלקות של 424 זהו סד"כ החיר שלו החיר מספיק אבל מבקש טנקים וארטילריה יהיה לנו ארטילריה. לקלמן לא לחת בינחיים את כל הגזרה ויש להודיע לברן זאת. מטוסיט על חזיון בעוד חצי שעה. האם יש אפשרות שטנקי אויב נסחערים על פורקן מה עם מסרוי ומצמד? יש 6 טנקים בוערים זקוק לתחמושה ודלק. לא ייתכן שלא תהיה ליד הטלפון ואריק ליד הקשר שאריק יגיע שיתקשר מיד. מפק' אוגדה בציטלון עובדים את צומת צילון יורדים דרומה לציר הג'ירי וימניה	גדעון	שי	1140
1. ממזרח למסרק יש רכז טנקים גדול. תגיעו קלילה לאזור תפוס את האגשר ניסן ולהשמיר את השריון בו זמנית. המשימה היא לכבוש את העיר וליצב קו חדש. עטרה-מפצח ושם לשבת מעבר לעיר. עטרה מרוב-אופר-מפצח. טנקים נעים מהכפר צפונה על ציר כביר. אריק כשהוא ילך פנימה הצטרך להסיע את הטנקים לדרך החתמ' והוא יטפל כמה שנמצא בדרך הזוהם ויש לו משימה לצלוח ישם הוא צריך לנקות את השטח. הקו מצוה נוצה אהובה (חורבה?), ויכל אחריות על כל הגזרה מצמד + מעוקים. אתם יורדים על ציר מכדיל כל ציר שלנו מציר מכדיל לקיר עטיפה. וציר יורה יורד בציריט לכיוון מזח. ומפצח חטיבה ככל ציר. כל הכוחות לאורך הציר הם כוחות שלנו. יורדים ביורה לקו, על דרך החתמ היו טנקים של אוגדה 252, משני סוגים או שלושה שבנסיט לתקיפה רק אחרי תצירה אתם ו ואחרי שעברתם אותם, מוא לקראת כניסתכם יפנה לכם שטח, גבולות הגזרה תהיו אחראים בגזרה הדרומית התחברת פוררת ועופרה, והג'מ גבול. דרך החתמ יהיה גבול גזרה מצפון לכוצר יהיה באחריות 252, לאחר השמדת הטנקים בליטוף מתכננים לעבור לצד שני כשאחריות הגזרה עוברת ל-252.	לקלמן	אלוף	1154
	שי	אלוף	1155
	ברן	אלוף	1200
	ברן	אלוף	120
	אלוף	ברן	1205
	גדעון	אלוף	1210
	אלוף	שרון	1212
	אריק	אלוף	1215
	ק.אנמ	מחפ	1215
	גדעון	שי	1230
	יגאל	שי	1235

שפת אש 8

יומן מס' 2

7/10/73

- 6 -

תוכן	אל	מאת	זמן
מבחינת ארגון הפקוד: ממפרקת צפון - ברן ממפרקת דר' לאלברט. בלי שנוי סד"כ. לברן יש 20 כלים בבלוזה, לא מרשה להכניס לקו מגיעים עוד. הייתה צליחה של 40 מצפון לפורקן. טנקים בינוניים וזה על גשר. יש איחם מגע לא חזק, כוריד אותם לראיסקיה מנסה עם של בני לעשות סטרפונג על הגשר. הגשר כצפון לפורקן, ומשהמש בכלים ליירוט, יש להט סטרפינג, היחר מוצב בבודפטס - חי ומנוחק ע"י טילי נ.ט., מנסה לסדר משהו מצפון לפורקן ומצפון לליטוף, מצפון האגם המר הקטן. יש ידיעה גדוד טנקים קיבל לחצות באזור כוברי.	אלוף	ס"ה-רמטכ"ל	0800
יש חדירה מצפון לפורקן עם כ-60 טנקים. מבקש ש-20 הטנקים ירדו להתארגן בראקציה ושיעמדו מהכלים להחגלל לנפנף את שני מארבי טילים ועם טנקים מנסים להוציא אצא אותם. יש לגבי 7 כלים נמצא במרחף יש שמה נגמ"שים, 3 כליט בקנטרה, הוא עם 6 הכלים, לטפל בחלק הדרומי. בקשנו סיוע. קלמן מבקש ח"א מול דרכון וקנטרה מפקח וקנטרה.	קלמן	אלוף	0810
130 טנקים זזים וחלק מהמובילים נעים. יש גדוד בדרך אם יש צורך להעריך במערך ולקחת את הגדוד יש פה קשר וחפ"ק איחו. לכל המיצרים אלברט ואחד ללא חכניות הגנה ותהיה במיצרים וחלק גדול מהשריון בססה ובאום -כחצה.	אריק		0811
יש 2, ריכוז גשרים באזור כוברי ובאגם חמסח. דקום האי מהרכוזו הדיביזיה 4 21. נראה אם אפשר לאחר אותם ולדפוק אותם ולהקל כך. אם אפשר יהיה להרוס את הרכוזים. מצפון למפרקה ישנה צליחה וחוקפים את מפרקת. בקנטרה נגמ"שי אוייב. במפרקת טנקים 9 טנקים שלנו. יורד לקנטרה.	שמואל	אריק ש.	
הגד' הצפונית לטובח ברן. מטוסים על הצליחה מול מפרקת לכבוש מפרקת ולחצנית. באזור נוזל פורקן קרב שין בשין, הט בורוזים, דרומית אין שנוי. רוצים לצלוח עוד פעם. נותנים דלק ופגזים לכוחות. המצרים מתכננים התקפה על הזיון. על הגשר בפירדן עוברים טנקים, אין מגע. הוא על הרכס. עם אלה שנכנסים לחזיון יש קרב.	שי	גדעון	0827
סקירת מצב.	שי	רמ"ט	0830
בצומח חזיונית מאדים לכוון מפרקת. בריל יגיע לשם ויחן את הפקודות ושיהיה בריל בקשר עם האלוף.	אלוף	קלמן	0835
בק"מ 141 עוד צליחה, ויש הוראה של מצרים לנוע לעבר	שי	גדעון	0842

המטה הכללי

לסמך 10

19

מ"ד מוריעין

מ"ד (מ/586122) 860

9

אגודת מוריעין טכניק 1973

התחלת פעילות מוריעין טכניק

במסגרת פעילות מוריעין טכניק

מוריעין טכניק

המטה הכללי
מוריעין טכניק
מוריעין טכניק
מוריעין טכניק
מוריעין טכניק

מוריעין טכניק

מוריעין טכניק

מוריעין טכניק

מוריעין טכניק

מ ר ב כ ל

מ ר י י

יחידה 550

מל' 2395

מחשבי מלל מורים 80/11

יב' מסרן חסל"ד

1973 יוק' 8

80/11

10 10 10

מ ס ח ב י

1973 יוקטובר

מ ר ב כ ל : דימיזיה 21 - מלל מורים קרובים

מחשבי מלל מורים 80/11 - 10.10.73

12. יש התיבות לנדיקת השטח וחציית מכל הכוונות לשם גילוי מקומם של סילים
נ.ס. בפור מועד.
13. שימוש במכונת הקרביים (דרגים ימין - דרגים שמאל - ראש חץ-ראש חץ
והוך) ביחידות המסנה/יחידות המסנה המסנות - בהתאם למצבים השונים, כדי
למנוע הפגעות מאורבים ומיחידות ללא הצדקה.
14. תכולות גדר סילי נ.ס. של היורב (11.10.73) הממוסות הנ"ס ולהלום בכוח של
החלקה או שלוב.
15. במקרה של דרישה יש לקבוע דעת ה"חלקה עניינים".

חתימה ()
"יחיד" קמ"ס עלי פאנו אביר
רשם מסמך דיכוי 11 בסוריינה

העמק מחפיר ()

דיכוי 21
הסבה 18 הי"ר ממוכן (עמק ממוכן)
רשומה 77/1202/ע
11.10.73
מספר חתמת הממוכן 8265
יחידת דואר אמ"ן 45

אלו גר' הי"ר ממוכן, גדר ממוכן, יחידת ממוכן
רשם ליחידת 52.

המובחר לעיל: העמק ממוכן שקרבו ע"י יחיד דיכוי 21.
יש למדוך את הממללי בממוכן הממוכן יחיד גדר ממוכן (סוריי)

חתימה ()
"יחיד" קמ"ס עמק ממוכן יחיד ע"ריב
רשם מסמך דיכוי 12 הי"ר ממוכן

4

**משרד הבטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הבטחון**

סוף התיק

5900 (6.73)

אנר/28